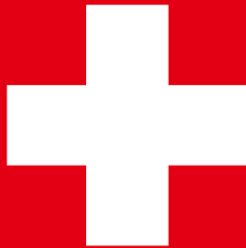

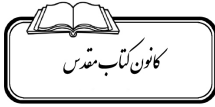
کافضل کتابستان

ویروس کرونا و
مسیح

جان پایپر

✠ desiringGod

ویروس کرونا و مسیح

نویسنده: جان پایپر

ترجمه کانون کتاب مقدس

ویرایش: محمد ثانوی و نادر پورمند

مشاور الهیاتی: کن تمپل

شابک ۰-۰۴-۱۱۹-۹۴۵۱-۱-۹۷۸

© 2020 desiring God
www.desiringgod.org
www.btcpersians.com
www.kanoneketab.com

Coronavirus and Christ

Copyright © 2020 by Desiring God Foundation

Published by Crossway
1300 Crescent Street
Wheaton, Illinois 60187

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopy, recording, or otherwise, without the prior permission of the publisher, except as provided for by USA copyright law. Crossway® is a registered trademark in the United States of America.

Cover design:

Cover image:

Trade paperback ISBN: 978-1-4335-7359-0

ePub ISBN: 978-1-4335-7362-0

PDF ISBN: 978-1-4335-7360-6

Mobipocket ISBN: 978-1-4335-7361-3

Library of Congress Control Number: 2020936307

Crossway is a publishing ministry of Good News Publishers.

XX 29 28 27 26 25 24 23 22 21 20

15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Farsi ISBN: 978-1-945119-04-0

© 2019 www.kanoneketab.com \ www.btcpersians.com

Farsi Editor: Mohammad Sanai, Nader Pormand

www.kanoneketab.com

کانون کتاب <https://t.me/Kanonketab>

[کانون کتاب مقدس](#)

[کانون کتاب مقدس](#)

[کانون کتاب مقدس](#)

عنوان: ویروس کرونا و مسیح

نویسنده: جان پایپر

مترجم: کانون کتاب مقدس، ویرایش محمد ثانوی و نادر پورمند

تعداد صفحات: ۸۵

شابک ۹۷۸-۱-۹۴۵۱۱۹-۰۴-۰

ناشر: کانون کتاب مقدس

چاپ اول ۲۰۲۰

حق چاپ ترجمه فارسی این اثر برای موسسه کانون کتاب مقدس محفوظ است. هرگونه نسخه برداری الکترونیکی، صوتی، چاپ، توزیع و دخل و تصرف در این اثر بدون اجازه کانون کتاب مقدس مطابق قانون حق مؤلف و منوط به کسب اجازه رسمی از ناشر است.

خوانندگان گرامی

امروز در شرایطی قرار داریم که تمام جهان با مشکلی به نام کرونا روبرو هست. روزانه هزاران تن جان خود را از دست می دهند و ده ها هزار تن به این ویروس آلوده شده اند و میلیون ها نفر از ترس آن به خانه های خود پناه برده اند. چرا باید این اتفاق برای ما بیفتند؟ چرا خدا جلوی آن را نگرفت؟ چرا باید هزاران خانواده در مدت کوتاهی داغدار شوند.

کتاب حاضر «ویروس کرونا و مسیح» دعوت نامه ای از طرف «شبان جان پایپر» به خوانندگان سراسر جهان است که بر صخره مستحکم عیسی مسیح بایستند. عیسی مسیحی که روح ما در او آرامی می یابد، او که بر همه چیز حکمرانی می کند و اهداف نیکو و حکیمانه خود را برای کسانی که بر او اعتماد دارند، اجرا می نماید. شبان جان پایپر شش سوال را در مورد آنچه که خدا از طریق ویروس کرونا انجام می دهد را مطرح کرده و سوالات را یک به یک مطابق با کتاب مقدس جواب می دهد. او خاطر نشان می کند که خدا در این لحظه تاریخی در حال انجام کار خدایی خود می باشد.

دعایمان این است که این کتابچه موجب برکت شما شود و شما برادر و خواهر ایماندار را تشویق به اعلام خبر خوش انجیل به اطرافیان خود سازد و نیز با درک صحیح و عمیق تر از کتاب مقدس، ثمرات نیکوی کلام خدا در زندگی شما و ما با کمک روح القدس به فراوانی دیده شود. در انتها از همه خانم بهناز، تامار، شهزاد و آقایان نادر پورمند و پیتز که برای ترجمه و بازخوانی ما رایاری کرده اند تشکر می کنیم. همچنین از برادر کن تمپل برای مشاوره الهیاتی سپاس گزاریم.

برای تهیه دیگر کتب آموزشی لطفاً با ما به آدرس btcpersians@gmail.com تماس حاصل نمایید و یا از سایت ما به آدرس www.kanoneketab.com برای دریافت دیگر منابع دیدن فرمایید. قبلاً از لطف شما سپاسگزاریم.

محمد ثانوی

مدیر اجرایی کانون کتاب مقدس

هدفه کانون کتاب‌چقدس:

آماده سازی و تجهیز مردان و زنانی است
که توسط کلیسای محلی به عنوان
خدمتگزاران با صلاحیت تشخیص داده
شده‌اند تا خدمت آموزش و
شاگردسازی بدن مسیح را با انجام رسانند.

برای دریافت فایل صوتی این کتاب از سایت ما دیدن فرمایید.

فهرست

۶	مناسبت	
	خدایی که بر ویروس کرونا حکم‌رانی می‌کند	قسمت اوّل
۹	نزد صخره بیا	فصل ۱
۱۶	بنیادی محکم	فصل ۲
۲۱	صخرهٔ عادل	فصل ۳
۲۷	حاکم بر همه	فصل ۴
۳۳	شیرینی سلطنت خدا	فصل ۵
	خدا توسط ویروس کرونا چه می‌کند؟	قسمت دوم
۳۹	دیدن و اشاره کردن، افکار اوّلیه	
۴۳	مجسم کردن وحشت معنوی	فصل ۶
۴۸	فرستادن داوری خاص خدا	فصل ۷
۵۱	برای بازگشت ثانوی ما را بیدار می‌کند	فصل ۸
۵۴	اصلاح ما با ارزش‌های بی‌نهایت مسیح	فصل ۹
۶۲	نیکوکاری در زمان‌های پُر خطر	فصل ۱۰
۶۸	شُل شدن ریشه‌ها برای بشارت به ملت‌ها	فصل ۱۱
۷۳	دعای خاتمه	
۷۱	سپاسگزاری	

مناسبت

ویروس کرونا

من این کتاب کوچک را در آخرین روزهای ماه مارس ۲۰۲۰، در اوایل شیوع جهانی «بیماری ویروس کرونا» می‌نویسم. ویروس کرونا که به اختصار کووید-۱۹ معروف است. این ویروس روی ریه‌ها تأثیر می‌گذارد و در بدترین حالت با خفگی بیمار را می‌کشد.

اولین مرگ حاصل از این ویروس در ۱۱ ژانویه سال ۲۰۲۰ در چین گزارش شد. امروز در حالیکه این کتاب را می‌نویسم صدها هزار مورد عفونت در سراسر جهان وجود دارد، با ده‌ها هزار کشته. هنوز هیچ نوع درمان شناخته شده‌ای وجود ندارد.

وقتی این کتاب را بخوانید، خیلی بهتر از من خواهید دانست که مسائل چگونه پیشرفت خواهند کرد. بنابراین، احتیاج نیست به جزئیات اقدامات انجام شده برای کاهش انتشار ویروس یا عوارض اقتصادی تحمیل شده بپردازم. دورهمی‌ها، مسافرت‌ها، کنفرانس‌ها، جلسه‌های کلیسایی، سینماها، رستوران‌ها، مسابقات ورزشی و مشاغل تقریباً همه متوقف شده است.

این بی سابقه نیست - نه در سطح جهانی یا در آمریکا. در اپیدمی جهانی آنفلوآنزای سال ۱۹۱۸ (بر اساس برآورد مراکز کنترل بیماری)، پنجاه میلیون تن در سراسر جهان مُردند.^۱ بیش از پانصد هزار تن از این افراد در ایالات متحده بودند. مردم علائم را صبح احساس می‌کردند و تا شب فوت می‌کردند. اجساد را از جلوی درب خانه‌ها بر می‌داشتند تا به قبرهایی که توسط بولدوزر حفر شده بود منتقل کنند.

۱. "1918 Pandemic (H1N1 Virus)," updated March 20, 2019, Centers for Disease Control and Prevention, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.

کانون کتاب مقدس

مردی به دلیل نداشتن ماسک به ضرب گلوله کشته شد. مدارس تعطیل شده بود. خادمین کلیسا از واقعه حارماگدون (زمان‌های آخر زمان) صحبت کردند.

در این مرحله، به نظر می‌رسد که ویروس کرونا به اندازه همه‌گیری آنفولانزای ۱۹۱۸ خطرناک است، اگر خطرناک‌تر نباشد. میزان مرگ و میر مشابه است، اگر برای ویروس کرونا در سطح جهانی بیشتر نباشد، و فرد می‌تواند تا دو هفته ویروس کرونا داشته باشد و از آن بی‌خبر باشد، و بنابراین می‌تواند آن را بطور گسترده‌تری انتشار دهد.

اکنون در این زمان شکننده بودن این جهان احساس می‌شود. پایه‌های به ظاهر محکم آن در حال لرزیدن هستند. سوالی که باید پرسیم این است که، آیا بر صخره ایستاده ایم؟ صخره‌ای که هرگز نمی‌تواند لرزانده شود؟

قسمت ۱

خدایی که بر ویروس کرونا حکمرانی می کند

نزد صخره بیا

علت نگارش این کتابچه این است که امید داشتن به هر چیزی با احتمال کم بسیار شکننده است. مثل ۳ درصد و یا ۱۰ درصد احتمال، جوان یا پیر، با سابقه بیماری و یا تندرست، روستانشین یا شهرنشین، در قرنطینه بسر بردن و یا در جمع دوستان بودن. احتمال، امید کمی را فراهم می کند و نمی توان روی آن حساب کرد.

راه بهتری وجود دارد، جایگاه دیگری است که می توان به آن تکیه زد و روی آن قائم ایستاد یعنی روی صخره یقین به جای ایستادن بر روی زمین شنی.

وقتی به سرطان مبتلا شدم

بخاطر دارم روز ۲۱ دسامبر سال ۲۰۰۵ بود که دکترم اطلاع داد سرطان پروستات دارم. برای چند هفته آتی صحبت های ما فقط درباره احتمالات در درمان سرطان بود. احتمالاتی که در انتظارش بودیم. احتمال استفاده از دارو، احتمال هموپتیک، احتمال جراحی و یا پرتو درمانی. من و همسرم نونل احتمال هر راه معالجه را بطور جدی بررسی کردیم. اما در آخر هر دوی ما با هم خندیدیم و فکر کردیم امیدی که ما در زندگی داریم احتمالی نیست. منظورم امیدمان به خداست.

البته این موضوع به این معنی نیست که «خدا مرا صد در صد شفا می دهد»، هر چند دکترها احتمال کمی به درمان و شفا دادند. صخره ای که راجع به آن صحبت می کنم بهتر است از آنچه دکترها می گویند. بله آن صخره بهتر از شفاست. حتی قبل از اینکه دکتر خبر سرطان را بگوید، خدا به طرز قابل توجهی در مورد صخره زیر پایم یادآوری کرده بود. بعد از معاینه سالانه، دکتر اورولوژیست گفت می خواهد نمونه برداری کند.

گفتم: «جدی؟» بعد کمی فکر کردم و گفتم: «کی؟»

گفت: «اگر کار دیگری نداری، همین الان.»

گفتم: «کار دیگر! باشه، همین الان انجامش بده.»

در فرصت کوتاهی که دکتر برای آماده کردن دستگاه‌هایش رفته بود و من در حال تعویض لباسم با روپوش بیمارستان بودم، به خودم گفتم چه بلایی دارد به سرم می‌آید؟ دکترها فکر می‌کنند که سرطان دارم. همانطور که زندگیم از جلوی چشم می‌گذشت، ناگهان خدا مطلبی که چندی پیش مطالعه کرده بودم را به یادم آورد.

خدا سخن گفت

اجازه دهید موضوعی را برایتان روشن کنم من در آن لحظه صدایی نشنیدم، هرگز صدای خدا را نشنیده‌ام. اطمینانم به سخن گفتن خدا در کلمات مکتوبش در کتاب مقدس ریشه دارد (در این زمینه در فصل بعدی صحبت می‌کنم). خدا یکبار برای همیشه صحبت کرده است و هنوز توسط کلامش صحبت می‌کند.

زمانی که که در دفتر اورولوژیست منتظر نتیجه آزمایش تأیید سرطانم بودم. خدا به من گفت: «جان پاپیر، این غضب و خشم من نیست، چه زنده بمانی و چه بمیری، تو با من هستی». این خلاصه کلامیست که خدا در آن روز به من گفت، اما کلام مکتوبی که او گفته این است:

زیرا خدا ما را نه برای غضب، بلکه برای کسب نجات به واسطه
خداوندمان عیسی مسیح تعیین کرده است، که به خاطر ما مرد، تا چه
بیدار باشیم و چه خفته، با او زندگی کنیم. (۱ تسالونیکیان ۵: ۹ - ۱۰)

بیدار یا خفته - یعنی چه زنده و چه مرده - من با خدا زندگی خواهم کرد. چطور این امکان دارد؟ من گناهکاری بیش نیستم. روزی نیست که در زندگی‌ام بدون قصور از استانداردهای محبت خدا و قدوسیتش بسر نبردم، حتی برای یکروز. چطور این

موضوع امکان دارد. چطو خدا می تواند بگوید: «جان پایپر، تو با من خواهی بود. چه زنده، چه مرده».

خدا حتی مکث نکرد که سوالم را مطرح کنم و بعد پاسخ دهد. پاسخ خدا به من عیسی بود. فقط عیسی. به علت مرگ عیساست که هیچ غضبی به من نخواهد رسید. نه اینکه من فرد کاملی هستم، نه! بلکه گناهانم، تقصیرهایم، جرم هایم، مجازات هایم، همه و همه به حساب عیسی مسیح گذاشته می شود. او «به خاطر ما مُرد». این دقیقاً همانی است که کلامش می فرماید. بنابراین، من از گناه میرا هستم، عاری از مجازات و مکافات. در رحمت و فیض خدا در امان می باشم.

این موضوع از احتمال مبتلا شدن به سرطان شدن و کرونا متفاوت است. اکنون صخره ای مستحکم زیر پای ماست که نه شکننده و نه از شن و ماسه است. بلکه صخره ای سخت زیر پای من است و به همین علت دست به نگارش این مطالب بردم.

آیا این صخره فقط برای آخرت مستحکم است؟

اما این تمام موضوع نیست. ممکن است شخصی این مطلب را بخواند و بگوید که: «افراد مذهبی همانند شما امیدشان به آخرت است. گویی که بعد از رفتن به گور در امن و امان هستند و امنیت را برای بعد می خواهید». اما این «صدای خدا»یی را که درباره اش صحبت می کنید، در زمان حاضر چندان با شما در ارتباط نیست. گویی خدا اول کار خلقت را به اتمام رساند و آخرش را هم به خوشی ختم می کند. اما مابین این دو زمان چه کنیم؟ زمان حاضر، الان وسط گسترش کرونا خدا کجاست؟

خب! فکر می کنم که ما تا کیید زیادی روی خوشی عظیم زندگی با خدا بعد از مرگ که میلیارها سال طول می کشد، داشته ایم. اما صخره ای که زیر پایم است، همانی که اکنون مایلم با شما آن را در میان بگذارم، بطور واقعی، همین الان زیر پایم قرار دارد.

در حال حاضر ویروس کرونا در شهر ما نیز همه گیر شده است. اگر کرونا نباشد، سرطان در کمین است تا دوباره ظاهر شود. یا «آمبولی ریه» که در سال ۲۰۰۴ جلوگیری نشد، منتظر است تا دوباره به بدنم راه یابد و مغزم را از کار انداخته و دیگر

نتوانم حتی یک جمله بنویسم. یا صد مصیبت غیر پیشبینی دیگر که می‌توانند من و شما را در لحظه‌ای از پا درآورند.

صخره‌ای که من درباره آن سخن می‌گویم الان زیرپایم واقع شده است. دلیل ادعایم این است که این امید آخرت هم اکنون برایم وجود دارد. هدف امیدم در آینده است، اما تجربه این امید هم اکنون با من است. و این تجربه در حال حاضر بسیار قدرتمند است.

این امید قوی است. این امید در حال حاضر قدرت دارد. امیدی که مردم را از خودکشی باز می‌دارد. امیدی که باعث می‌شود مردم صبح از خواب برخاسته و سرکار خود بروند. امیدی که هم اکنون به زندگی معنا می‌بخشد، هم اکنون که در وضعیت قرنطینه، در منزل مثل یک زندانی بسر می‌بریم. امیدی که هم اکنون از خودخواهی، ترس و حرص آزاد می‌سازد. امیدی که هم اکنون محبت و ریسک و فداکاری را در شخص قدرت می‌بخشد.

پس مراقب باشید که امید به آینده را کوچک نشمارید. همانطور که آخرت زیباست و از آن مطمئن هستید، همان امید در حال حاضر شیرین و ثمربخش است.

انگشت خدا بر روی ویروس

این همان مطلبی است که می‌توانم در دفاع از کلام شیرین خدا بگویم، وقتی در اتاق انتظار اورولوژیست بودم، خدا چنین گفت: «چه زندگی کنی و چه بمیری، تو با من خواهی بود». چنین امیدی که بواسطه مرگ و قیام مسیح بدست آید باعث می‌شود که هم اکنون زندگی خود را برای نفع دیگری فدا سازم، بخصوص برای منفعت ابدیتشان. این امید باعث می‌شود شور و شوق زندگی را از دست ندهم. اما دودلی امید را از بین می‌برد. این امید مرا از غیرت شناخت عظیم عیسی مسیح پر می‌سازد. باعث می‌شود که بخواهیم جان و مال خود را برای بهرمنند شدن مردمان بیشتری به شادی ابدی صرف کنیم. (اقرنتیان ۱۲: ۱۵) «پس من با شادی بسیار هر چه دارم در راه جانهای شما خرج خواهم کرد و حتی جان خود را نیز دریغ نخواهم داشت...».

اگر چه مطلب فوق را زمانی بیان می‌کنیم که فردی به گفته من معترض می‌شود و می‌گوید خدای جان پایپر متخصص زمان آخرت است نه زمان حال حاضر. نمی‌شود فقط راجع به بهشت سخن گفت و از زمان حال غفلت کرد.

آنچه در اینجا می‌خواهم بیان کنم احتمالاً باعث اعتراض افرادی می‌شود و خواهند گفت خدا بیش از اندازه درگیر مسائل اینجا و آنجا و زمان حال است. حالا از خدایی که می‌تواند آینده را بسازد شما به سراغ خدایی می‌روید که انگشتش بر روی ویروس است.

حالم خوب نیست، اما سرحالم

اجازه دهید اینطور خدمتان عرض کنم، قبل از تشخیص سرطانم دوستان اغلب سوال می‌کردند، خوبی، سلامتی؟ و من پاسخ می‌دادم «بله سالم خوبه». اما دیگر اینطور پاسخ نمی‌دهم. می‌گویم «سرحالم». فرقی بین این دو موضوع است. روز قبل از معاینه سالیانه پروستاتیت، «سر حال بودم». روز بعد که دکتر گفت سرطان دارم، «خوب نبودم». بنابراین حتی اکنون که این کلمات را می‌نویسم نمی‌دانم که سالم خوب است یا نه، ولی «سر حال» هستم. بیشتر از آنچه که سزاوارش باشم. می‌دانم که در حال حاضر سرطان دارم، یا شاید لخته خونی در رگهایم شناور است و شاید کرونا گرفته‌ام.

منظورم چیست؟ دلیل نهایی که نباید بگوییم حالمان خوب است، این که تنها خدا می‌داند و اوست که تصمیم می‌گیرد که شما حالتان خوب باشد یا نه. مثل این است که بگویید «فردا به شیکاگو برای کار اداری می‌روم». شما نمی‌دانید که حتی فردا زنده هستید، چه برسد به اینکه کار ادارتان را در شیکاگو انجام دهید.

کتاب مقدس می‌فرماید:

و اما شما که می‌گویید: «امروز یا فردا به این شهر یا آن شهر خواهیم رفت و سالی را در آنجا به سر خواهیم برد و به تجارت خواهیم پرداخت و سود فراوان خواهیم کرد،» خوب گوش کنید: شما حتی نمی‌دانید فردا چه خواهد شد. زندگی شما چیست؟ همچون بخاری

هستید که کوتاه‌زمانی ظاهر می‌شود و بعد ناپدید می‌گردد. پس باید چنین بگویید: «اگر خداوند بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم». (یعقوب ۴: ۱۳-۱۵)

بنابراین فقط خدایی که در آخرت درگیر است می‌تواند زندگی را همچون بخار ناپدید سازد. این تأثیر تابیدن نور درخشان کتاب مقدس بر ابهامات و نظرات ماست.

اگر خدا تصمیم گیرد، چنین و چنان خواهیم کرد

صخره‌ای که من بر روی آن ایستاده‌ام (و مایلم که شما نیز بایستید) همان صخره عملکرد خدا در دنیا در زمان حاضر و تا به ابد است. کتاب مقدس می‌فرماید: «اگر خدا بخواهد، زنده بمانیم». این عبارت نشان دهنده اندازه توانایی ما در زمان حاضر است. نه فقط اینکه «چه زنده بمانیم و چه بمیریم» با خدا زندگی خواهید کرد، بلکه «خدا تصمیم خواهد گرفت که اکنون زندگی کنید یا بمیرید».

نه فقط «چه زنده بمانیم و چه بمیریم» او بیشتر از اینها درگیر زندگی‌های ماست، اگر خدا بخواهد ما می‌توانیم الان چنین و چنان کنیم. هیچ چیزی از چنین و چنان مستثنی نیست. او کاملاً درگیر زندگی ماست. این سلامتی و یا بیماری، این سقوط اقتصاد و یا رشد قبلی اقتصاد، این دم و بازدم و یا آخرین نفس، همه در دست اوست.

این بدان معناست که در عین حال که در مطب دکتر منتظر جواب آزمایش بودم، خدا می‌توانست بگوید که چه خواهد کرد «ترسان باش، چه زنده باشی و چه بمیری، تو با من زندگی خواهی کرد. در این مدت که زنده هستی هیچ اتفاقی نخواهد افتاد، مگر من آن را تعیین کنم. اگر تصمیم بگیرم زنده می‌مانی و یا اینکه از دنیا می‌روی، تا زمان تصمیم بگیرم، این منم که تصمیم می‌گیرم که چنین و چنان کنی. برو و به کارهایت برس».

کتابچه حاضر دعوت نامه‌ای از طرف من به شماست. از شما دعوت می‌کنم که به این صخره مستحکم عیسی مسیح بپیوندید. دعایم این است مفهوم امید برای شما روشن شود. هدفم این است که به شما نشان دهم چرا در این برهه از زمان خدا در

نزد عیسی یا

مسیح همان صخرهٔ ماست. و اینکه در این بُرهِه از زمان که ویروس کرونا همه گیر شده است، ایستادن بر روی محبت قدرتمند خدا چگونه است.

بنیادی محکم

آنچه من در مورد ویروس کرونا یا هر چیز دیگری فکر می‌کنم، اهمیت کمی دارد. اما اینکه خدا چه فکری می‌کند همیشه مهم است. او در مورد آنچه فکر می‌کند سکوت نمی‌کند. به ندرت صفحه‌ای در کتاب مقدس پیدا می‌شود که به این بحران ربطی نداشته باشد.

محکم و شیرین

سخنان من مثل علف است. صدای خدا مثل سنگ خارا است. «علف می‌خشکد و گلها می‌ریزند، کلام خداوند جاودان ماند». (اول پطرس ۱: ۲۵-۲۴) عیسی فرمود که سخنان خدا در کتاب مقدس «نمی‌تواند باطل شود» (یوحنا ۱۰: ۳۵) آنچه خداوند می‌گوید «کاملاً حقیقت و صادق است» (مزمور ۱۹: ۹) بنابراین، کلام او پایه و اساس محکمی برای زندگی است. «از شهادت تو دانسته‌ام که آنها را جاودانه بنیان نهاده‌ای» (مزمور ۱۱۹: ۱۵۲) گوش دادن به خدا و ایمان به او مانند این است که خانه خود را بر روی صخره بنا کنید نه بر روی شن (متی ۷: ۲۴).

کلام او نوعی مشورت است که باید به آن توجه کنید. «مشورت او شگفت‌انگیز است و حکمتش بس عظیم» (اشعیا ۲۸: ۲۹) درک او نامتناهی است (مزمور ۱۴۷: ۵). وقتی او در مورد ویروس کرونا مشاوره می‌دهد، محکم، غیرقابل انکار و ماندگار است. «نقشه‌های خداوند جاودانه پابرجاست» (مزمور ۳۳: ۱۱). «راه او کامل است» (۲ سموئیل ۲۲: ۳۱).

بنابراین، سخنان او شیرین و با ارزش است. «از طلا مرغوبتر است، ... از شهد شیرین تر است، حتی از قطرات شانهٔ عسل» (مزمور ۱۹: ۱۰) در حقیقت، آنها شیرینی

زندگی ابدی هستند: «سرور ما، نزد که برویم؟ سخنان حیات جاویدان نزد توست» (یوحنا ۶: ۶۸).

بنابراین، در بهترین و بدترین زمانها، کلام خدا باعث آرامش و شادی وصف ناپذیری می شود. مطمئناً باید چنین باشد. دعای من این است که همه کسانی که این کتاب را می خوانند، تجربه ارمیا نبی را تجربه کنند: «کلامت شادی و لذت دل من گردید» (ارمیا ۱۵: ۱۶).

این را بخاطر بسپارید: شیرینی کلام خدا در این لحظه تاریخی از تدبیر دردناک الهی کم نمی شود - اگر ما راز «گویی غمگین، اما همواره شادمانیم» را آموخته باشیم (۲ قرن تیان ۶: ۱۰). بعداً کامل تر خواهیم دید که این راز چیست. ولی اینجا در حال حاضر در یک جمله باید بگوییم: راز «گویی غمگین، اما همیشه شادمانیم»، آگاهی از این است که آن قدرت و حاکمیتی که می تواند جلوی ویروس کرونا را بگیرد، ولی نگرفته، همان قدرت و حاکمیتی است که موجودیت آن را حفظ می کند. در واقع، بیشتر از حفظ کردن - آن را شیرین می کند. شیرین با این امید که اهداف خدا نیکو هستند، حتی وقتی مرگ هست - برای کسانی که به او اعتماد دارند.

از کجا می دانید؟

از این رو، سؤال مهمتر این است که شما از کجا می دانید کتاب مقدس کلام خداست؟ جواب کوتاه من این است که یک جلال الهی وجود دارد که در آن می درخشد، که کاملاً با طرح و قالبی که خدا در قلب شما قرار داده، همخوانی دارد - مانند چرخ دنده های گیربکس، دست و دستکش، ماهی و آب، بال و هوا، آخرین قطعه پازل.

می توانم تصور کنم که کسی بگوید: «این حرف به نوعی عرفانی و طرز فکر شخصی به نظر می رسد. چرا چنین جوابی می دهید؟»

چون پنجاه سال پیش، هنگامی که تلاش می کردم بدانم زندگی خود را بر اساس چه چیزی بنا کنم، فهمیدم که استدلال های علمی، تاریخی در مورد کتاب مقدس برای

بیشتر مردم جهان جواب نمی‌دهد. چرا؟ چون، هر چند تا حدی صحیح و مفید هستند، ولی یک کودک هشت ساله، یک روستایی در جنگل دورافتاده‌ای در جزایر اقیانوس آرام جنوبی، یا فردی معمولی در غرب با کمی تحصیلات رسمی نمی‌توان آنها را درک کند. و با این حال برای من واضح به نظر می‌رسد که خدا می‌خواهد چنین افرادی کلام او را بشنوند و ایمان بیاورند - بدون اینکه کورکورانه باور کنند.

ایمان کتاب مقدسی، کورکورانه نیست

دیدگاه کتاب مقدس از ایمان، کورکورانه نیست. این ایمان تضمینی و دارای پایه‌ای محکم است، آن را ایمان می‌نامند، نه اینکه پایه و اساسی ندارد. آن را ایمان می‌نامند، چون اعتماد و توکل می‌طلبد. عیسی ایمانداران را نابینا نخواند. او بی‌ایمانان را نابینا خواند (متی ۱۵: ۱۴). «می‌نگرند، اما نمی‌بینند» (متی ۱۳: ۱۳). ایمان نجات‌بخش به کلام خدا بر پایه «دیدن» است.

دیدن چیست؟ کتاب مقدس اینگونه پاسخ می‌دهد: شیطان تمام تلاش خود را می‌کند تا «ذهن‌های بی‌ایمانان را کور کرده تا آنها را از دیدن نور انجیل جلال مسیح را که صورت خداست» باز دارد (۲قرنتیان ۴: ۴).

به عبارت دیگر، نوعی نور معنوی وجود دارد که از طریق انجیل می‌درخشد - داستان نجات کتاب مقدس. چه نوع نوری؟ این نور «جلال و عظمت مسیح است، که چهره و صورت خداست» این جادویی نیست. عرفانی هم نیست، به صورتی که چیزی ظاهر بشود ولی وجود خارجی نداشته باشد. عیسی مسیح نوعی وجود الهی و انسانی است که جلال اخلاقی و معنوی و مافوق طبیعی او - زیبایی، ارزش و بزرگی او - از طریق کلام خدا می‌درخشد. این نور تصدیق می‌کند که کتاب مقدس حقیقت است.

قالب شکل داده شده توسط خدا در روح شما

به همین دلیل می‌گوییم یک جلال الهی وجود دارد که از طریق کتاب مقدس می‌درخشد و کاملاً با قالبی که خدا در قلب شما جای داده مطابقت دارد. از این طریق، حقیقت و ارزش کتاب مقدس را تصدیق می‌کند.

بله، من معتقدم که در هر روح انسانی یک قالبی وجود دارد که توسط خدا شکل داده شده - یک نوع شناخت و معرفت غیرمستقیم از خدا. کتاب مقدس آن را اینگونه تشریح می‌کند. در مورد تمام بشریت، اینگونه می‌گوید: «زیرا آنچه از خدا می‌توان شناخت بر آنان آشکار است... زیرا هرچند خدا را شناختند، اما او را چون خدا حرمت نداشتند و سپاس نگفتند» (رومیان ۱: ۲۱-۱۹).

کتاب مقدس به ما تعلیم می‌دهد که شناخت و معرفتی که در روح هر انسانی وجود دارد باعث می‌شود همه ما مسئولیت دیدن جلال خدا در طبیعت را داشته باشیم. به همین ترتیب، همچنین وظیفه داریم جلال خدا را از طریق کلام او در عیسی ببینیم. «آسمان جلال خدا را بیان می‌کند» (مزمور ۱۹: ۱). موظفیم آن را ببینیم و شکرگزاری نماییم. پس پسر خدا نیز جلال خدا را به نمایش می‌گذارد. ما وظیفه داریم آن را ببینیم و پرستش کنیم. یوحنا ی رسول می‌فرماید، «ما بر جلال او نگریستیم، جلالی شایسته آن پسر یگانه که از جانب پدر آمد» (یوحنا ۱: ۱۴).

این جلال، تصدیق‌کننده‌ای است که از کلام خدا می‌درخشد و به ما تضمین بنیادی محکم می‌دهد برای ایمان به اینکه نوشتجات کتاب مقدس مسیحیان از جانب خداست.

تکنولوژی در مقابل طعم

روش ما برای شناخت جلال خدا در کتاب مقدس، شبیه به روشی است که می‌دانیم عسل، عسل است. علم و تکنولوژی ممکن است بگویند که این شیشه به دلیل آزمایش‌های شیمیایی حاوی عسل است - درست مانند وقتی که محققین کتاب مقدس می‌توانند به طور قانع‌کننده‌ای استدلال کنند که کتاب مقدس از نظر

تاریخی قابل اعتماد است. اما بیشتر مردم دانشمند و محقق نیستند. ما می‌دانیم که این عسل است زیرا آن را چشیده‌ایم.

به همین ترتیب، شیرینی الهی در جلال خدا وجود دارد، این شیرینی بخشی از وجود ما را لمس می‌کند که می‌دانیم توسط خدا در آنجا قرار گرفته است. «کلام تو به مذاقم چه شیرین است، و به دهانم از عسل شیرین‌تر» (مزمور ۱۱۹: ۱۰۳). «بچشید و ببینید که خداوند نیکوست» (مزمور ۳۴: ۸). این یک دیدن و چشیدن واقعی است. این تظاهر نیست، بلکه آنچه که واقعاً وجود دارد را می‌بینید و می‌چشید.

آری به صخره آسودگی ما

بنابراین، هنگامی که عیسی می‌فرماید، «هیچ بخشی از کتب مقدس از اعتبار ساقط نمی‌شود» (یوحنا ۱۰: ۳۵) و هنگامی که پولس رسول می‌فرماید، «تمامی کتب مقدس الهام خداست» (دوم تیموتائوس ۳: ۱۶)، و زمانی که پطرس رسول می‌فرماید، نویسندگان کتاب مقدس «تحت نفوذ روح القدس از جانب خدا سخن گفتند» (دوم پطرس ۱: ۲۱)، قلب ما می‌گوید آری، ما چشیده‌ایم و دیده‌ایم. ما می‌دانیم که این دانستن بنیادی محکم دارد. ما کور کورانه باور نداریم.

تمام روح ما همراه فریاد کتاب مقدس طنین انداز می‌شود که «جمله کلام تو راستی است» (مزمور ۱۱۹: ۱۶۰). «خداوند، کلام تو جاودانه، در آسمانها استوار است» (مزمور ۱۱۹: ۸۹). «هر سخنان خدا تمام پاک و مبراست» (امثال ۳۰: ۵ معاصر).

وقتی این اتفاق بیفتد، قلب ما می‌گوید آری. تمام حقیقت خدا ما را فرا می‌گیرد، حتی در مواجهه با ویروس کرونا. این با آرامش و آسودگی غیرقابل مقایسه‌ای همراه است: «در کثرت غصه‌های دل من، تسلی‌های تو جانم را شادمان می‌سازد» (مزمور ۹۴: ۱۹). خداوند می‌گوید: «خداوند نزدیک شکسته دلان است و کوفته شدگان در روح را نجات می‌بخشد. عادل را مشقت بسیار است، اما خداوند او را از همه آنها خواهد رهانید» (مزمور ۳۴: ۱۹-۱۸).

هیچ کس نمی تواند در بحبوحهٔ این بیماری عالمگیر مانند خدا به روح ما آرامش و آسودگی خاطر بخشد. آسودگی و آرامشی که غیر قابل تردید است و مانند صخرهٔ عظیم و استوار در دریای طوفانی است. این آرامش و آسودگی از کلام او می آید، از کتاب مقدس.

صخره عادل

اگر خداوند صخره نجات ماست، پس باید خدایی عادل باشد. صخره نجاتی که عادل نباشد سرابی بیش نیست. یکی از مواردی که توسط این بیماری جهانی اعتماد ما را به چالش می کشد این است که آیا خدا، خدایی قدوس، عادل و نیکو است؟ اگر خدا تحت این شرایط خدایی عادل نباشد، دیگر ما صخره نجاتی نخواهیم داشت.

پس باید بپرسیم قدوسیت، عدالت و نیکویی او چیست؟ اگر ما در مورد آنها شناختی نداشته باشیم، از کجا بدانیم ویروس کرونا که همه جا را فرا گرفته این صفات خدا را از بین نبرده است. یا از کجا بدانیم که آنها بنیاد و پایه های صخره ای هستند که ما را نجات می دهد.

تصویرهایی که کتاب مقدس از قدوسیت، عدالت و نیکویی خدا می کشد، همسان نیستند. بلکه به هم پیوسته اند. ما در اینجا گفتگوی خود را با موضوع قدوسیت خداوند چیست آغاز می کنیم.

برتری ثروت ابدی

ریشه معنی کلمه قدوسیت در عهد عتیق به این معنا است که ما از یک زندگی معمولی و دنیوی جدا شویم، به عبارتی دیگر خود را هم شکل این دنیا نسازیم. ولی وقتی این مفهوم جدا شدن را به خدا نسبت می دهیم، می بینیم که او در طبقه خاص خودش قرار می گیرد. همچون الماس نفیسی که نمی توان رویش قیمت گذاشت. واژه ای که برای توصیف آن استفاده می کنیم، افضل و بی همتاست. خدا بی همتاست و جدای از هر چیز دیگریست و والاتر از همه چیز.

وقتی موسی و قوم در بیابان بودند و احتیاج به آب داشتند، خدا به موسی فرمود که به صخره سنگی بگوید تا از آن آب جاری شود. ولی موسی به جای آن با عصایش به صخره کوبید. به این دلیل خدا او را تنبیه نمود و فرمود: «به من ایمان نداشتید تا در نظر بنی اسرائیل قدوسیت مرا حرمت نهید» (اعداد ۲۰: ۲۱). در اشعیا ۸ آیه ۱۲ و ۱۳ خداوند به اشعیا فرمود: «هر آنچه را این قوم دسیسه می خوانند، شما دسیسه مخوانید؛ از آنچه آنان می ترسند، شما مترسید، و در هراس م باشید. آن که باید مقدس شمارید، خداوند لشکرها است؛ اوست که باید از او بترسید، و اوست که باید از او در هراس باشید» و یا به عبارتی دیگر چیزی که ما باید از آن بترسیم در این دنیا نیست بلکه خدای حقیقی است.

پس ما باید بطور منحصر به فرد و خاص با ترس الهی و ترس مقدس با خداوندمان رفتار کنیم. چون قدوسیت خدا نامحدود است و ارزش خدای متعال از همه چیز والاترست. او در جایگاهی برتر به تنهایی نشسته است.

این نکته به این معناست که او نیازی به هیچ کس و هیچ چیزی برای ادامه حیات خود ندارد، او خدایی است ابدی پس به هیچ چیز محتاج نمی باشد، او کامل، پاک و قدوس می باشد. برای همین او دارای والاترین و با ارزشترین چیزها است.

فوق همه چیز ولی نه منزوی

اینکه خداوند در جایگاه برتری است به این معنا نیست که او فقط به فکر خودش است و ما را محبت نمی نماید و ما را به حال خودمان رها کرده است. در آموزه تئلیت اقدس می بینیم که او از آغاز تا پایان وجود داشته و دارد. خدا در سه شخص الهی وجود دارد و این سه یک هستند و یک ذات الهی دارند، فقط یک خدا وجود دارد نه سه خدا. این خدای یکتا و اسرار آمیز در اتحاد کامل پدر با پسر و روح القدس است که هر کدام بدون آغاز و پایان می باشند.

پس قدوسیت و متعال بودن خدا به این معنا نیست که او یک شخص منزوی و یا گوشه نشینی است که در آسمانها نشسته و هیچ محبتی نسبت به ما ندارد.

خدای پدر بطور کامل و خاص پسر را می‌شناسد و او را محبت می‌نماید. (انجیل مرقس ۱: ۱۱، ۹: ۷ و کولسیان ۱: ۱۳). خدای پسر نیز خدای پدر را عمیقاً و کاملاً می‌شناسد و او را محبت می‌نماید (یوحنا ۱۴: ۳۱). روح القدس کامل‌ترین و بی‌نظیرترین شخصیتی است که فضیلت و محبت خدای پدر و پسر را بیان می‌کند.

چرا این موضوع مهم است؟ برای اینکه این مشارکت سه اقنوم برای کاملیت و عظمت خدا ضروری است، چرا که برای قدوسیت او ضروریست.

پیوستگی قدوسیت و عدالت

در تشریح قدوسیت خدا بُعدی وجود دارد که تشریح نشده است. کتاب مقدس فقط دربارهٔ اصول برتری و افضل بودن خدا صحبت نمی‌کند بلکه از اصول اخلاق نیز صحبت می‌کند. قدوس بودن تنها به معنی افضل بودن و جدا شدن نیست بلکه به معنی عادل بودن نیز می‌باشد.

در اینجا این سوال پیش می‌آید که ما چطور پیامدهای امروزه را در رابطه با ویروس کرونا از دیدگاه خداوند می‌بینیم؟ اگر عدالت دلالت بر درستکاری و درستکاری انطباق با معیار در رستگاری دارد، معیار خداوند برای درستکاری با چه چیز مطابقت می‌کند؟

قبل از پیدایش هیچ چیز غیر از معیار خدا وجود نداشت و هیچ چیز که با او مطابقت کند نیز وجود نداشت. قبل از آفرینش خداوند تنها کسی بود که وجود داشت پس اگر فقط خداوند قبل از آفرینش وجود داشت ما چطور می‌توانیم کارهای درستی را برای او تعیین کنیم؟ چگونه قدوسیت خدا می‌تواند نه فقط شامل والایی و افضل بودن او، بلکه عدالت او را نیز دربر گیرد.

پاسخش این است که معیار عدالت خدا، خود خداست و بنیاد این معیار اینست که نمی‌تواند خود را انکار کند. «اگر بی‌وفا شویم، او وفادار خواهد ماند، از آن رو که خویش را انکار نتوان کرد» (۲ تیموتائوس ۲: ۱۳). او نمی‌تواند به گونه‌ای عمل

کند که منکر ارزشها، زیبایی و عظمت نامحدود خود باشد. این معیار مناسب حال خداست.

این نکته به این معناست که بُعد اخلاقِ قدوسیت خدا - عدالت او - تعهد ناگسستنی او برای عمل به ارزش و زیبایی و عظمت وی می‌باشد. هرگونه محبت، فکر، کلمه و هر عملی که خدا انجام می‌دهد همیشه با ارزش‌های بی‌نهایت، کمال و متعال او سازگار خواهد بود. اگر خدا ارزشها و زیبایی و عظمت خود را انکار می‌کرد، کاری صحیحی نبود چرا که تمام معیارها و ارزشهای الهی شکسته می‌شد و او خدای ناعادلی محسوب می‌شد.

عدالت و نیکویی بهم پیوسته‌اند

نیکویی خدا با قدوسیت و عدالت او یکسان نمی‌باشد، بلکه نیکویی او از قدوسیت خدا لبریز می‌شود و این هدیهٔ عدالت اوست و این دو هرگز مغایر یکدیگر نیستند.

تمایل خدا به نیکویی این است که سخاوتمندانه انسانها را برکت دهد، متعال بودن و کمال خدا همانند چشمه‌ای جاریست، به این سبب او سخاوتمند می‌باشد. خداوند محتاج به هیچ کس نیست، از اینرو که او برای نیاز خود از کسی بهره برداری نمی‌کند، بلکه انگیزه و ذات او بخشیدن است و نه دریافت کردن. «دستان بشری نمی‌تواند خدمتی به او بکند، چنانکه گویی به چیزی محتاج باشد، زیرا خود او بخشندهٔ حیات نفَس و هر چیز دیگر به جمیع آدمیان است» (اعمال رسولان ۱۷: ۲۵).

ولی نیکویی او از عدالت او جدا نیست که ارزش بیکران او را انکار کند. برای همین است که عدالت خدا مستلزم مجازات و نیکویی نهایی می‌شود. وقتی خداوند کسانی را که توبه نکرده‌اند مجازات می‌کند، او بخشش خود را به آنها هدیه نمی‌دهد. ولی او از عدالت و نیکویی خود دست نمی‌کشد. قدوسیت او حکم می‌کند که او بخشنده باشد.

برای همین است که بخشش و نیکویی خدا ترسندگان او و کسانی که به او پناه می‌برند را در بر می‌گیرد. «وه که چه عظیم است احسان تو که برای ترسندگان

ذخیره کرده‌ای و آن را برای کسانی که در تو پناه می‌جویند، در برابر چشمان بنی آدم به عمل می‌آوری» (مزامیر ۳۱: ۱۹).

در نهایت ایمان و احترام نمی‌توانند نیکویی خدا را به دست آورند. گناهکاران کاملاً وابسته به آن نمی‌توانند چیزی از خدا دریافت کنند. محبت خداوند به گناهکاران همیشه مانند هدیه‌ای است که لایق دریافت آن نیستند. پس چرا خداوند مایل است که بخشش بیکرانش را به کسانی که ترسندگان او هستند و به او پناه می‌برند بدهد؟ به این دلیل که چنین احترام و ایمان به خدا خشم و عظمت او را نشان می‌دهد (رومیان ۴: ۲۰). بنابراین عدالت خدا او را به تصدیق چنین نگرش‌های محترمانه‌ی خدایی ترغیب می‌نماید.

پس درباره‌ی ویروس کرونا چطور

در فصل بعد به نزد خدای همه‌دانا، همه‌قادر که بر همه چیز اقتدار دارد می‌رویم. پس چیزی که در اینجا آموختیم این است که وجود ویروس کرونا به این معنا نیست که خدای ما خدایی ناعادل است و ما آنقدر ساده لوح نیستیم که رنج انسانها را مساوی با بی‌عدالتی الهی بدانیم و یا اینطور نتیجه بگیریم که خدا قدوسیت و نیکویی خود را در این دنیا متوقف کرده است. همه ما گنهکار هستیم و بی‌گناهی وجود ندارد. همگی جلال و عظمت خداوند را با علاقه‌مندی‌های خود جایگزین کرده‌ایم. رومیان ۱ آیه ۲۳ و ۳ آیه ۲۳. این یک ناطاعتی شرم آور است حتی اگر آن را حس کنیم یا نه، ما لایق مجازات هستیم. بنابه طبیعت خود محکوم به غضب خدا بودیم. افسسیان ۲ آیه ۳. این به این معناست که تنها خدای قدوس و عادل می‌بایست نیکویی خود را از ما دریغ کند.

این ویروس که جهان را فرا گرفته به این معنا نیست که خدا عادل نیست. صخره نجات ما در این روزهای مصیبت وار ناعادل نیست و قدوس است. «قدوسی همچون یهوه نیست، زیرا غیر از تو دیگری نیست، ونه صخره‌ای همچون خدای ما» (اول سموئیل ۲ آیه ۲). صخره ما سراب نیست. آمین

۴

حاکم بر همه

در فصل ۲ از عبارت «تدبیر تلخ»^۲ استفاده کردم. این همان چیزی است که ویروس کروناست. اینکه بعضی از کارهای خدا را تلخ توصیف کنیم، کفر نیست. نعومی، مادر شوهر روت که شوهر، دو پسر و یک عروس خود را بواسطه قحطی و جلای وطن از دست داده بود، می‌گوید:

قادر مطلق به من مرارت بسیار رسانیده است. من پُریرون رفتم، اما خداوند مرا خالی برگردانید... قادر مطلق به مصیبت گرفتارم کرده است. (روت ۱: ۲۰-۲۱)

نعومی دروغ نمی‌گفت، اغراق نمی‌کرد، یا تهمت نمی‌زد. این یک واقعیت ساده و وحشتناک بود. عبارت «تدبیر تلخ»، تحقیر و خوار نمودن راه‌های خدا نیست. این یک توصیف و توضیح است.

همچنین در فصل ۲ گفتم که شیرینی کلام خدا در میان این مداخله تلخ کاسته نمی‌شود - نه اگر راز «گویی غمگین، اما همواره شادمانیم» را یاد گرفته باشیم (دوم قرنتیان ۶: ۱۰). گفتم به این راز خواهیم پرداخت. سپس آن را در یک جمله خلاصه کردم: آن حاکمیتی که می‌توانست ویروس کرونا را متوقف کند، که نکرده، همان حاکمیتی است که نگهدارندهٔ موجودیت آن ویروس است. دانستن این موضوع همه چیز را عوض می‌کند. پس آیا این حقیقت دارد؟

۲. Providence تدارک الهی که شامل نگهداری و مداخله است.

آنچه خدا اداره کند، او انجام می دهد

هدف من در این فصل و فصل بعدی این است که نشان دهم خدا حکمران مطلق و حکیم مطلق است. او حاکم بر ویروس کرونا است. می خواهم نشان دهم که این خبر خوبی است - در واقع، این راز تجربه شیرینی خدا در تدبیرهای تلخ او است.

اینکه بگوییم خدا حکمران مطلق است به این معنی است که او حاکم است. حاکمیت او به معنای این است که تمامی آنچه را که قاطعانه اراده کند انجام دهد، قادر است انجام دهد، و در واقع انجام می دهد. می گویم «قاطعانه»، زیرا خداوند، از جهتی، چیزهایی را اراده می کند که انجام نمی دهد. او می تواند خواسته‌هایی را بیان کند که خودش تصمیم می گیرد عملی نکند. از این جهت، آنها قطعی نیستند. او خودش اجازه نمی دهد چنین خواسته یا اراده‌ای به سطح عملی شدن برسد.

به عنوان مثال، مراثی ارمیا ۳: ۳۲-۳۳ را در نظر بگیرید:

هر چند خداوند غم و اندوه را بر سر ما بیاورد،

ولی از روی محبت سرشار خود بر ما رحمت خواهد کرد.

خداوند از غم و اندوه ما خشنود نمی گردد. (مژده)

او ما را محزون می سازد، ولی از دل نمی خواهد. به نظر من بدین معناست که در حالیکه جنبه‌هایی از شخصیت او (قلب او) وجود دارد که تمایل دارد ما را محزون نسازد، ولی جنبه‌های دیگری از شخصیت او به مقدس و عادل بودن عمل محزون ساختن ما حکم می کند.

حاکم بر همه

او شک و تردید ندارد.^۳ این حالت یک زیبایی و انسجام کامل است از اینکه همه صفات خدا چگونه با هم کار می کنند. ولی او بدون پیچیدگی هم نیست. شخصیت او بیشتر مانند یک سمفونی است تا یک تکنوازی.

بنابراین وقتی می گویم حاکمیت خدا به معنای این است که او می تواند تمام آنچه قاطعانه اراده می کند را انجام دهد، در واقع انجام هم می دهد، منظورم این است که هیچ نیرویی خارج از خود او وجود ندارد که بتواند اراده او را خنثی یا بی حاصل نماید. وقتی او تصمیم می گیرد چیزی اتفاق بیفتد، اتفاق می افتد. یا به عبارت دیگر، همه چیز اتفاق می افتد زیرا خداوند اراده می کند اتفاق بیفتد.

حاکمیت فراگیر

اشعیا تعلیم می دهد که این (حاکمیت فراگیر) قسمتی است از ماهیت آنچه که خدا بودن معنا می دهد:

من خدا هستم و جز من کسی نیست؛
من خدا هستم و همانند من نیست
انتها را از ابتدا بیان می کنم
و آنچه را که هنوز انجام نشده، از قدیم
می گویم: «تدبیر من برقرار خواهد ماند،
و تمامی خشنودی خود را به جا خواهم آورد». (اشعیا ۴۶: ۹-۱۰)

خدا بودن این است که باعث شود تدبیرش همیشه برقرار بماند. خدا فقط اعلام نمی کند که چه رویدادهائی در آینده اتفاق خواهد افتاد. او باعث می شود آنها اتفاق بیفتند. او سخن می گوید، و سپس اضافه می کند: «من بر کلام خویش دیدبانی می کنم تا آن را به انجام رسانم». (ارمیا ۱: ۱۲)

۳. خدا دارای یک ذهنیت پایدار است و در او پراگندگی ذهنی وجود ندارد. double-minded

این معنی، همانطور که ایوب از تجربه سخت آموخت، «من می دانم که تو قادر به هر کاری هستی و هیچ کسی نمی تواند تو را از اراده ات باز دارد». (ایوب ۴۲: ۲ مژده)

یا همانطور که نبوکدنصر از تحقیر خود آموخت- تحقیری از روی لطف خدا:

در پایان آن روزها، من، نبوکدنصر، چشمان خود را به سوی آسمان
برافراشتم، و عقل من به من برگشت. آنگاه آن متعال را متبارک
خواندم و او را که تا به ابد زنده است، ستایش و تکریم کردم.
زیرا سلطنت او سلطنتی است جاودانی،
و پادشاهی اش، نسل اندر نسل؛
ساکنان زمین جملگی هیچ شمرده می شوند،
و او بر طبق اراده خویش عمل می کند،
در میان لشکر آسمان و ساکنان زمین.
کسی را یارای آن نیست که دست او را بازدارد،
یا او را بگوید: «چه کرده ای؟» (دانیال ۴: ۳۵)

یا همانطور که مزموور نویس می فرماید:

خداوند هر آنچه را که بخواهد، به انجام می رساند،
در آسمان و بر زمین،
در دریاها و همه ژرف ها. (مزموور ۱۳۵: ۶)^۴

۴. ما در صفحه قبل دیدیم که نویسنده بیان می کند که خدا شرارت و جنگ و سختی وارده به زندگی ما را دوست ندارد. او نمی خواهد ما را محزون سازد. اما در اینجا با مثالی که از کتاب دانیال بیان می کند، گویا عکس این قضیه را می بینیم. در اینجا خدا به بابلی ها اجازه داد تا آمده و شرارت و جنگ و کشتار را به حکومت جنوبی وارد سازد. پس خدا بر شرارت حاکم بود، یعنی اجازه وقوع حادثه را داد. سوال ما از آقای جان پایپر این بود چگونه هم خدا نمی خواهد ما را محزون سازد و هم به شرارت اجازه می دهد؟

جواب آقای پایپر:

آنچه که خدا عملی می سازد (خشونت، قتل، جنگ، تجاوز و غیره) از قلب خدا بر نمی خیزد، بنابراین عدم گرایش و تمایل خدا به خشونت در قلبش، او را به سوی نقطه مقابل می کشاند.

می دانم که این استدلال پیچیده است. اما فکر می کنم که لاویان ۳: ۳۲-۳۳ مثالی حقیقی در مورد پیچیده گی اراده خداست و اینکه گرایش های خدا دارای سطوح مختلفی می باشد. نه اینکه در خدا پراگندگی ذهنی وجود دارد double-minded و یا روان کیسختگی schizophrenic (دارای چندین شخصیت) داشته باشد. اگر عملی از قلب

یا همانطور که پولس رسول خلاصه می‌کند:

... خدایی که همه چیز را بر طبق اراده و نقشه خود انجام می‌دهد، ما را انتخاب کرد تا از آن او بشویم. (افسیسیان ۱: ۱۱ مژده)

«همه چیزها» نه بعضی چیزها و «مطابق با اراده خودش»، نه بر طبق اراده و نیروهای خارج از او.

به عبارت دیگر، حاکمیت خداوند همه جانبه و فراگیر است. او در این جهان به طور مطلق حکومت دارد. او به باد فرمان می‌دهد. (لوقا ۸: ۲۵) صاعقه (ایوب ۳۶: ۳۲) برف (مزمور ۱۴۷: ۱۶) قورباغه‌ها (خروج ۸: ۱-۱۵) پشه‌ها (خروج ۸: ۱۶-۱۹) مگس‌ها (خروج ۸: ۲۰-۳۲)، ملخ‌ها (خروج ۱۰: ۱-۲۰)، بلدرچین‌ها (خروج ۱۶: ۶-۸)، کرم‌ها (یونس ۴: ۷)، ماهی (یونس ۲: ۱۰)، گنجشک‌ها (متی ۱۰: ۲۹) چمنزار (مزمور ۱۴: ۸) گیاهان (یونس ۴: ۶) قحطی (مزمور ۱۰۵: ۱۶) خورشید (یوشع ۱: ۱۲-۱۳) درهای زندان (اعمال رسولان ۵: ۱۹) نابینایی (خروج ۴: ۱۱) و لوقا ۱۸: ۴۲) ناشنوایی (خروج ۴: ۱۱؛ مرقس ۷: ۳۷)، فلج (لوقا ۵: ۲۴-۲۵)، تب (متی ۸: ۱۵)، هر بیماری (متی ۲۳: ۴)، برنامه سفر (یعقوب ۴: ۱۳-۱۵) دل پادشاهان (امثال ۲۱: ۱) قوم‌ها (مزمور ۳۳: ۱۰) قاتلان (اعمال رسولان ۴: ۲۷-۲۸) و مردگی روحانی (افسیسیان ۲: ۴-۵) - و همه آنها اراده حاکمیت خدا را به انجام می‌رساند.

فرستی برای نمایش احساسات خدا نیست

بنابراین و بیروس کرونا توسط خدا فرستاده شد. این فرستی برای نمایش احساسات خدا نیست. این زمان، زمان تلخی است و خداوند آن را مقرر فرموده است. خدا آن را اداره می‌کند و اوست که آن را پایان خواهد داد. هیچ بخشی از آن خارج از فرمانروایی او نیست. حیات و موت در دست اوست.

ایوب با لبهای خود گناه نکرد (ایوب ۱: ۲۲) وقتی که او گفت:
«عریان از رحم مادر بیرون آمدم و عریان نیز باز خواهم گشت.
خداوند داد و خداوند گرفت! نام خداوند متبارک باد!» (ایوب ۱: ۲۱)

خداوند داد. و خداوند باز پس گرفت. خداوند ده فرزند ایوب را از او گرفت.

در حضور خدا هیچ کس حق زندگی ندارد. هر نفسی که می کشیم و هر طپش قلبی که سزاوار آن نیستیم، هدیه فیض اوست. سرانجام حیات و موت در دستان خداوند است:

حال ببینید که من خود، اویم!

خدایی دیگر جز من نیست

می میرانم و زنده می کنم؛

مجروح می سازم و شفا می بخشم؛

و از دست من رهاننده ای نیست. (تثیه ۳۲: ۳۹)

بنابراین، هنگامی که ما آینده خود را با ویروس کرونا یا هر وضعیت خطرناک دیگری مورد تأمل قرار می دهیم، یعقوب به ما می گوید چگونه بیاندیشیم و صحبت کنیم:

پس باید چنین بگویید: «اگر خداوند بخواهد، زنده می مانیم و چنین و چنان می کنیم». (یعقوب ۴: ۱۵)

اگر اراده او باشد، ما زنده خواهیم ماند. اگر نه، ما نخواهیم ماند.

واقعیت این است که امکان دارد نتوانم چاپ این کتاب را ببینم. دستکم یکی از بستگانم به ویروس کرونا مبتلا شده است. من هفتاد و چهار سال دارم و ریه هایم با لخته خون و برونشیت فصلی به خطر افتاده است. اما این حقایق تصمیم گیرنده زندگی ام نیست بلکه خدا تصمیم گیرنده است. آیا این خبر خوب است؟ بله. من سعی خواهم کرد که علتش را در فصل بعد نشان دهم.

شیرینی سلطنت خدا

چرا باید خبر حاکمیت خدا بر ویروس کرونا و زندگی ما را به عنوان یک آموزش شیرین قبول کنیم؟ رازش این است، همانطور که قبلاً ذکر کردم دانستن اینکه حاکمیتی که می‌تواند ویروس کرونا را متوقف کند، که هنوز انجام نداده است، همان حاکمیتی است که نگهدارندهٔ موجودیت ویروس است. به عبارت دیگر، اگر ما سعی کنیم حاکمیت خدا را بر رنج‌ها و دردها جدا سازیم، در واقع حاکمیت او را فدای بازگرداندن همه چیز به نیکویی می‌کنیم.

عزل خدا از حاکمیتش خبر خوشی نیست

حاکمیتی که بر بیماری‌ها مسلط است، در بهبودی و یا از دست دادن فرد نیز حاکم است. حاکمیتی که جان فرد را می‌گیرد، همان حاکمیت مرگ را تسخیر کرده و ایمانداران را به خانهٔ ابدی نزد مسیح می‌برد. این درست نیست که شما فکر کنید شیطان، بیماری‌ها، خرابکاری‌ها، تقدیر و یا احتمال، تعیین‌کنندهٔ سرنوشت شماست. چنین حاکمیتی نمی‌تواند خبر خوشی باشد.

اینکه خدا سلطنت می‌کند خبر خوش است. چرا؟ زیرا خدا قدوس، عادل و نیکو است. و او بی‌نهایت دانا و حکیم است. «حکمت و قدرت نزد خداست؛ مشورت و فهم، از آن او» (ایوب ۱۲: ۱۳) درک او نامتناهی است. (مزامیز ۱۴۷: ۵) وه! که چه ژرف است دولت و حکمت و علم خدا! (رومیان ۱۱: ۳۳) هدف عظیم او این است «حکمت گوناگون خدا بر ریاست‌ها و قدرتهای جایهای آسمانی آشکار شود». (افسیان ۳: ۱۰)

هیچ چیز خدا را غافلگیر و یا گیج نمی‌سازد، و یا او را پشیمان نمی‌گرداند. قدرت نامتناهی او در دستان قدوس و عادل و نیکو و حکیمش استوار است. و تمامی

این امور در خدمت کسانی است که به فرزند وی، عیسی مسیح اعتماد و توکل دارند. خداوند عیسی را فرستاد تا برای گناه کاران بمیرد، بنابراین همهٔ اینها ارتباط با ویروس کرونا دارد.

چگونه خداوند «همه چیزها» را برای گناهکاران تأمین کرده است

ارتباطش در رومیان ۸: ۳۲ است: «او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه همهٔ ما فدا ساخت، آیا همراه با او همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟» این بدان معنی است که تمایل خدا برای فرستادن پسرش که به جای ما به صلیب کشیده شود، در اعلانات و اعتبارش است که او از تمام حاکمیت خود برای «دادن همه چیز به ما» استفاده خواهد کرد. «آیا او همه چیز را با رحم و شفقت به ما نخواهد بخشید؟» او مطمئناً چنین خواهد کرد. این موضوع با خون پسرش تضمین شده است.

و این «همه چیزها» چیست؟ آنها کارهایی هستند که ما باید برای اراده او انجام دهیم، نام او را جلال دهیم و با امانت در حضور لذت بخش او قرار گیریم.

در سه آیه بعد، پولس رسول توضیح می‌دهد چگونه این موضوع در زندگی روزمره پیاده می‌شود. حال در زمان روبرو شدن با ویروس کرونا تعهد نایتناهی خدا-تأیید شده با خون- در «همه چیزها» شبیه چه چیزی است؟ این همان مطلبی است که پولس می‌فرماید:

کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ سختی یا فشار یا آزار یا قحطی یا عریانی یا خطر یا شمشیر؟ چنانکه نوشته شده است: «ما همهٔ روز، به خاطر تو به کام مرگ می‌رویم و همچون گوسفندان کشتاری شمرده می‌شویم. به عکس، در همهٔ این امور ما برتر از پیروزمندانیم، به واسطهٔ او که ما را محبت کرد. (رومیان ۸: ۳۵-۳۷)

این سخنان دردناک و شگفت‌انگیز را نادیده نگیرید: «ما همهٔ روز به کام مرگ می‌رویم». این بدان معنی است که «همه چیزها» را خدا به ما می‌دهد، زیرا او پسرش را از ما دریغ نکرد و با مرگ (او) امانت را به ما بخشید. یا همانطور که او در

رومیان ۸: ۳۸-۳۹ می‌فرمایند: زیرا یقین دارم که نه مرگ و نه زندگی... قادر نخواهد بود ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، جدا سازد.

شیطان برای شرارت به چه معناست

حتی اگر شیطان با وجود افسار الهی، در رنج و مرگ ما دست داشته باشد، او تصمیم گیرنده نهایی نیست. او بدون اجازه و محدودیت خداوند نمی‌تواند به ما آسیب برساند (ایوب ۱: ۱۲؛ لوقا ۲۲: ۳۱؛ ۲ قرنتیان ۱۲: ۷). و در آخر کار می‌توانیم آنچه که یوسف به برادرش گفت را به شیطان بازگو کنیم: «شما قصد بد برای من داشتید، اما خدا قصد نیک از آن داشت». (پیدایش ۵۰: ۲۰)

مراقب باشید موضوع را کمرنگ نکنید و نگویید: «خدا بدی را برای انجام نیکویی بکار برد» یا «خدا آن را به خیر تبدیل کرد». بگویید: «خدا برای خیرت خواست، خدا قصد نیک از آن داشت». دیگران هدف و قصد شر داشتند و خدا قصد نیک داشت. خدا نیمه راه دست بکار نشد تا طریق گناه آلود را پاک سازد. او از ابتدا یک قصد و منظوری در سر داشت. از همان آغاز، او منظورش انجام نیکوی بود.

این کلید آرامش است وقتی شرارت انسان‌ها و شرارت شیطان موجب رنج و سختی ما می‌شود. ما در مسیح حق داریم به شیطان (یا به مردمان شریر) بگوییم «شما قصد بد برای من داشتید، اما خدا قصد نیک از آن داشت» نه شیطان و نه بیماری و نه انسان گناهکار حاکم است. فقط خداست و او نیکو - دانا و حاکم بر همه چیز.

تمامی موها، حتی یک گنجشک

عیسی طعم شیرین حاکمیت خدا را به زیبایی برای شاگردانش اینگو بازگو می‌کند:

آیا دو گنجشک را به یک پول سیاه نمی‌فروشند؟ با این همه، حتی یک گنجشک نیز بدون خواست پدر شما به زمین نمی‌افتد. حتی

موهای سر شما به تمامی شمرده شده است. پس مترسید، زیرا ارزش شما بیش از هزاران گنجشک است. (متی ۱۰: ۱۹-۳۱)

بله! حتی یک گنجشک به زمین نمی‌افتد، مگر طبق برنامه قبلی خدا. حتی یک ویروس حرکت نمی‌کند مگر با برنامه قبلی خدا. این یعنی حاکمیت بسیار دقیق او. بعد از بیان این مطلب عیسی سه مورد را ذکر می‌کنید که: شما از گنجشک‌ها ارزش بیشتری دارید. موهای سر شما همه شمارش شده است. پس نترسید.

چرا نباید ترسید؟ زیرا حاکمیت بسیار دقیق خداوند - چه زنده باشیم و چه مُرده - در خدمت قدوسیت، عدالت، نیکی و حکمت اوست. در مسیح ما همچون مُهره‌های پیاده شطرنج نیستیم که خدا از ما چشم پوشد. ما فرزندان با ارزش او هستیم. «شما با ارزش تر از بسیاری از گنجشک‌ها هستید».

این رازی است که قبلاً ذکر کردم: دانستن اینکه همان حاکمیتی که می‌توانست ویروس کرونا را متوقف کند، که هنوز نکرده، همان حاکمیتی است که نگهدارنده موجودیت ویروس است. حاکمیت خدا نه تنها پایدار است، بلکه همه چیز، تلخ و شیرین را برای خیریت ما با هم بکار می‌گیرد - آنان که خدا را دوست می‌دارند و بر طبق اراده او فرا خوانده شده‌اند، همه چیزها با هم برای خیریت در کار است (رومیان ۸: ۲۸-۳۰).

جاودانه تا کارم تمام شود

چنین اطمینان به صخره مستحکم در هنگام مواجهه شدن با مرگ، قوم مسیح را به مدت دو هزار سال جسور ساخته است. حقیقت حکمت خدا و حاکمیت نیکوی او تثبیت کننده قوت برای هزاران مسیحی در فداکاری‌های محبت آمیز به دیگران بوده است.

به عنوان مثال، هنری مارتین، مبشر فرستاده شده به هند و ایران، در اثر طاعون درگذشت (مانند ویروس کرونا)، آن هم زمانی که فقط سی و یک ساله بود (۱۶ اکتبر ۱۸۱۲). در ژانویه همان سال ۱۸۱۲ او در دفتر خاطرات خود چنین نوشت:

به نظر می‌رسد، سال جاری از هر آنچه که دیده‌ام پُر خطر خواهد بود. اما اگر برای تکمیل کردن ترجمه عهد جدید به زبان فارسی زندگی کنم، زندگیم بعد از آن چندان اهمیتی نخواهد داشت. اما چه حیات و چه مرگ نصیبم شود، امیدوارم مسیح در من جلال یابد! اگر او برایم کاری در نظر داشته باشد، نخواهم مُرد.^۵

اغلب اوقات این گفته اینگونه تفسیر شده است که: «تا زمانی که کار مسیح برای من انجام شده است، جاودانه خواهم زیست». این نکته کاملاً صحت دارد و کاملاً بر این واقعیت استوار است که حیات و موت در دستان خدای با اقتدار و حاکم ماست. در واقع، سبب وقوع همه چیز در دست مسیح است. هفت سال قبل از مرگش هنری مارتین در بیست و چهار سالگی چنین نوشت:

اگر حاکمیت خدا بر جهان نبود، چقدر بدبخت می‌بودم! اما سلطنت خداوند، اجازه می‌دهد زمین به وجد درآید. و هدف مسیح غالب خواهد آمد. ای روح من، در آینده شاد باش.^۶

۵. Henry Martyn, Journals and Letters of Henry Martyn (New York: Protestant Episcopal Society, 1861), 460.

۶. Martyn, Journals and Letters, 210.

قسمت ۲

خدا توسط ویروس کرونا چه می کند؟

افکار اولیه دیدن و اشاره کردن

اگر خدا هنوز سلطنت می کند، اگر واقعاً «بر طبق رأی اراده خود همه امور را اداره می کند» (افسیان ۱: ۱۱)، و اگر این شیوع و ویروس کرونا، با همه ویرانی هایش، در دستان مقدس، عادل، نیکو و حکیم او قرار دارد، پس خدا دارد چه کار می کند؟ اهداف او چیست؟

از توجه کردن به انسان دست بردارید

قبل از تلاش برای پاسخ به این سؤال، اولین چیزی که باید بگویم این است که، در مقایسه با حکمت خدا، نظر من هیچ چیز به حساب نمی آید. همینطور هم نظر شما. آنچه ما با عقل خودمان فکر می کنیم، اهمیت کمی دارد. کتاب مقدس می گوید: «هر کس به خویشتن اعتماد کند، نادان است» (امثال ۲۸: ۲۶). در عوض، به ما گفته شده: «با تمام وجود به خداوند توکل کنید و به عقل خود تکیه نکنید» (امثال ۳: ۵).

ما انسانها محدود، گناهکار، از لحاظ فرهنگی مشروط بوده و بوسیله ژن ها و پیشینه شخصی مان شکل گرفته ایم (و بد شکل گرفته ایم). از دل و ذهن و زبان مان هر چیزی تراوش می کند تا همه چیز را به نفع خودمان توجه کنیم. بنابراین عاقلانه خواهد بود که به اشعیای نبی توجه کنیم وقتی که می فرماید: «از انسانی که نفس او در بینی اش است، دست بکشید، زیرا او به چه چیز محسوب می شود» (اشعیای ۲: ۲۲).

پس با این حساب، آیا نوشتن این کتاب برای من گستاخی نیست، چه رسد به بخشی با عنوان «خدا از طریق ویروس کرونا چه می کند؟»

نه. گستاخی نیست. نه اگر خدا در کتب مقدس مسیحی صحبت کرده باشد. نه اگر خدا سر فرود آورده باشد که با کلمات انسانی سخن بگوید تا ما واقعاً (هرچند جزئی) او و راههای او را بشناسیم. نه اگر سخنان پولس حقیقت باشد: «[خدا] همراه با

حکمت و فهم کامل، به فراوانی به ما بخشیده است. او راز اراده خود را به ما شناسانید، بنا بر قصد نیکوی خود که در مسیح نمایان ساخت «(افسیان ۱: ۸ - ۹). نه اگر، همانطور که پولس می گوید: «با خواندن آن می توانید به چگونگی درک من از راز مسیح پی ببرید» (افسیان ۳: ۴).

خدا در مورد آنچه در این دنیا در حال انجام دادن است، سکوت نکرده است. او کتاب مقدس را به ما داده است. در فصل ۲ به برخی از دلایلی که به کتاب مقدس به عنوان کلام خدا اعتماد کنیم، اشاره کردم. بنابراین، هدف من این نیست که راجع به آنچه خدا ممکن است در حال انجام دادن باشد، نظراتی از خودم بیافم. هدف من گوش دادن به سخنان او در کتاب مقدس است و آنچه را که می شنوم به شما بسپارم.

راههای او چقدر درک نشدنی است

چیز دیگری که باید قبل از تلاش برای پاسخ به سوال «خدا دارد چه کاری انجام می دهد؟»، بگویم این است که او در حال انجام میلیونها کاری است که ما نمی دانیم:

«ای یهوه خدای من،
تو کارهای شگفت خود را
و تدبیرهای خویش را برای ما،
بس کثیر گردانیده ای؛
کسی را با تو قیاس نتوان کرد.
اگر بخواهم آنها را باز گویم و بیان کنم،
بیش از حد شمار است.» (مزمور ۴۰: ۵)

نه تنها نقشه های او در ویروس کرونا غیر قابل شمارش است، بلکه از بسیاری جهات درک نشدنی نیز هستند. «وه که چه ژرف است دولت و حکمت و علم خدا؛ تقدیرهای او کاوش ناپذیر است و راههایش درک ناشدنی» (رومیان ۱۱: ۳۳). اما وقتی پولس این را نوشت، منظورش این نبود که: «پس کتاب مقدس خود را ببندید و خودتان فکر کنید».

برعکس، این سخنان در مورد راه‌های غیرقابل درک خداوند به عنوان نقطه اوج فصل ۱۱ از بزرگترین خبر دنیا نوشته شده بود که همه آنها (۱۱ فصل) نوشته شده بودند تا درک شوند. به عنوان مثال، وقتی پولس از اجتناب ناپذیری رنج و سختی صحبت می‌کند، می‌گوید:

. . . در سختیها نیز فخر می‌کنیم، زیرا می‌دانیم که سختیها بردباری به بار می‌آورد و بردباری، شخصیت را می‌سازد، و شخصیت سبب امید می‌گردد؛ و این امید به سرافکنندگی ما نمی‌انجامد، زیرا محبت خدا توسط روح القدس که به ما بخشیده شد، در دل‌های ما ریخته شده است. (رومیان ۵: ۳-۵).

«دانستن!» کتاب مقدس نوشته شده است تا شاید چیزهایی که خدا آشکار نموده است را بدانیم. به خصوص در مورد رنج و سختی - از جمله این شیوع و ویروس کرونا. بنابراین غیرقابل درک بودن بدان معنی است که خدا همیشه بیشتر از آنچه که می‌بینیم در حال انجام دادن است - و حتی آنچه که می‌توانیم ببینیم را نمی‌دیدیم، اگر او آن را آشکار نکرده بود.

اشاره به واقعیت

بنابراین کار من در اینجا آنطوری که در آهنگ معروف جان لنون John Lennon^۷ می‌گوید، تصور کردن نیست. او به ما می‌گوید تصور کنید که هیچ بهشت و جهنمی وجود ندارد، بلکه فقط آسمان است. و بعد می‌گوید که چنین تصویری آسان است. فقط امتحان کن. حُب، این آسان است. خیلی آسان است. و ویروس کرونا، واقعیت سختی را می‌طلبد، نه یک تصور آسان. خدا و کلام او، واقعیتی است که به آن نیاز داریم - صخره‌ای که روی آن بایستیم. بنابراین هدف من در اینجا

v. John Lennon, "Imagine," produced by John Lennon, Yoko Ono, and Phil Spector, Abbey Road, London, 1971.

اشاره به واقعیت است، نه ایجاد واقعیت. هدف من این است که آنچه خدا گفته است را بشنوم و بطور قاطع بگویم، بجای اینکه تصور کنم.

من به آنچه کتاب مقدس تعلیم می دهد اشاره می کنم و سپس آن را به ویروس کرونا ربط می دهم. قضاوت با شماست که چه چیزی درست است. من این حرف را می زنم چون همان حرفی است که عیسی در مورد «تعبیر و تفسیر زمان حال» زد. او خشمگین شد که مردم می توانستند از عقل و شعور خودشان برای تعبیر وضعیت آب و هوا استفاده کنند و نه برای عملکرد الهی خداوند در طول تاریخ:

ای ریاکاران! شما که نیک می دانید چگونه سیمای زمین و آسمان را تعبیر کنید، چگونه است که از تعبیر زمان حاضر ناتوانید؟
چرا خود درباره آنچه درست است داوری نمی کنید؟ (لوقا ۱۲: ۵۶ - ۵۷)

بنابراین امید من این است که شما از خدا کمک بطلبید، به کلام خدا نگاه کنید، خودتان راه صحیح را قضاوت کنید. امیدوارم آنچه که من از کتاب مقدس می گویم را امتحان کنید (اول یوحنا ۴: ۱) همه چیز را بیازمایید؛ به آنچه نیکوست، محکم بچسبید (اول تسالونیکیان ۵: ۲۱).

شش مسیر برای دنبال کردن

می خواهم به سؤال «خدا از طریق ویروس کرونا چه کار می کند؟» شش پاسخ بدهم. که البته برای هر کدام از پاسخ ها می توان صفحات زیادی نوشت. اما بخاطر فوریت امر، این کار را نمی کنم. فقط به مسیرهای حقیقت کتاب مقدس اشاره خواهم کرد که امیدوارم بعد از پایان این کتاب آن را دنبال کنید. ای کاش می توانستیم با هم در آن مسیرها قدم بزنیم. اما باید آن را بعهد خودتان بگذارم. باشد که خدا شما را راهنمایی کند.

۶

مجسم کردن وحشت معنوی

پاسخ ۱

خدا در شیوع ویروس کرونا، مانند هر مصیبتی، تصویری مادی (فیزیکی) از وحشت معنوی و زشتی روحانی گناهی به نام تحقیر کردن خدا به مردم دنیا ارائه می‌دهد.

در واقع به خاطر گناه است که تمام بدبختی‌های (فیزیکی) وجود دارد. فصل سوم کتاب پیدایش، ورود گناه به جهان را توصیف می‌کند. این آیات نشان می‌دهد که گناه منشأ ویرانی و بدبختی جهانی است (پیدایش ۳: ۱-۱۹). پولس آن را در رومیان ۵: ۱۲ خلاصه کرده: «پس، همان گونه که گناه به واسطهٔ یک انسان وارد جهان شد، و به واسطهٔ گناه، مرگ آمد، و بدین سان مرگ دامنگیر همهٔ آدمیان گردید، از آنجا که همه گناه کردند».

از آن زمان جهان ویران شده است. تمام زیبایی‌های آن با شر و مصیبت و بیماری و ناامیدی در هم تنیده شده است. خدا آن را بی‌نقص و عالی آفریده بود. «و خدا هر آنچه را که ساخته بود دید، و اینک بسیار نیکو بود. شامگاه شد و بامداد آمد، روز هشتم». (پیدایش ۱: ۳۱). اما از زمان سقوط بشریت در گناه تا به امروز، تاریخ، با همه شگفتی‌هایش، تسمه نقاله‌ای از اجساد است.

سقوط، داوری خداست

کتاب مقدس این خرابی را صرفاً طبیعی نمی‌بیند، بلکه به عنوان داوری خدا در مورد جهانی می‌داند که از گناه آلوده شده است. در این آیات توصیف پولس از اثرات داوری خدا بر جهان به دلیل گناه را می‌بینیم:

«زیرا خلقت تسلیم بطالت شد، نه به خواست خود، بلکه به اراده او که آن را تسلیم کرد، با این امید که خود خلقت نیز از بندگی فساد رهایی خواهد یافت و در آزادی پر جلال فرزندان خدا سهیم خواهد شد.»
(رومیان ۸: ۲۰ - ۲۲).

بیهودگی. بندگی فساد. آه و ناله کردن. اینها تصاویر ویرانی و بدبختی جهانی از زمان ورود گناه به دنیا است. و پولس می‌گوید که این ویرانی مرهون داوری خداست: «زیرا خلقت تسلیم بطالت شد... با این امید که خود خلقت نیز از بندگی فساد رهایی خواهد یافت» (۸: ۲۰). شیطان آن را تحت امید تسلیم نکرد. آدم آن را تحت امید تسلیم نکرد. خدا این عمل را انجام داد. همانطور که پولس در رومیان ۵: ۱۶ گفته: «آیا نمی‌دانید که وقتی خود را همچون بندگان فرمانبردار تسلیم کسی می‌کنید، بندگان آن کس خواهید بود که او را فرمان می‌برید، خواه بنده گناه، که منجر به مرگ می‌شود، خواه بنده اطاعت، که به پارسایی می‌انجامد؟».

حتی فرزندان خدا تحت داوری هستند

مطمئناً، این قسمت از کتاب مقدس پر از امید است - «آزادی پرشکوه فرزندان خدا» (رومیان ۸: ۲۱). خدا برای خلقت جدید نقشه خیره کننده‌ای دارد، جایی که «او هر اشکی را از چشمان آنها پاک خواهد کرد» (مکاشفه ۲۱: ۴). اما در حال حاضر، همه ما تحت داوری او هستیم. او جهان را در معرض مرگ، فاجعه و بدبختی قرار داده است.

آری، حتی فرزندان خودش را - کسانی که او «از پیش تعیین کرده... برای فرزند خواندگی» (افسیسیان ۱: ۵)، با خون پسرش باز خرید کرده (افسیسیان ۱: ۷)، و

برای زندگی ابدی مقرر نموده (افسیسیان ۱: ۱۸) - حتی اگر بدلیل داوری خدا در سقوط انسان در رنج باشیم و بمیریم. «و نه تنها خلقت، بلکه خود ما نیز که از نوبت روح برخورداریم، در درون خویش ناله برمی آوریم، در همان حال که مشتاقانه در انتظار پسرخواندگی، یعنی رهایی بدنهای خویش هستیم.» (رومیان ۸: ۲۳). مسیحیان در سونامی‌ها از بین می‌روند. مسیحیان در حملات تروریستی کشته می‌شوند. مسیحیان و پروس کرونا می‌گیرند.

تطهیر، نه مجازات

تفاوت برای مسیحیان - کسانی که مسیح را به عنوان گنجینه برتر خود پذیرفته اند - این است که ما محکومیت را از این فساد تجربه نمی‌کنیم. «بنابراین برای کسانی که در اتحاد با مسیح به سر می‌برند، هیچ محکومیتی وجود ندارد» (رومیان ۸: ۱). دردی که می‌کشیم برای ما تطهیر کننده است، تنبیه نیست.

«زیرا خدا ما را برای آن انتخاب نکرد که به غضب او گرفتار شویم» (اول تسالونیکیان ۵: ۹). ما مانند همه انسانها در اثر بیماری و فاجعه می‌میریم. اما برای کسانی که در مسیح هستند، «نیش» مرگ برداشته شده است (اول قرنتیان ۱۵: ۵۵). «مردن نیز به سود من تمام می‌شود» (فیلیپیان ۱: ۲۱). رحلت کردن به معنای «با مسیح بودن» است (فیلیپیان ۱: ۲۳).

شیطان واقعی است - و محدود شده

هنگامی که بدبختی‌های این جهان را به سوی قضاوت خدا ردیابی می‌کنم، چشمم را بر روی این واقعیت نمی‌بندم که شیطان در بدبختی‌های جهان ما بسیار نقش دارد. کتاب مقدس او را «خدای این جهان» (دوم قرنتیان ۴: ۴)، و «حاکم این جهان» (یوحنا ۱۲: ۳۱)، و «شاهزاده قدرتهای هوا» (افسیسیان ۲: ۲) می‌نامد. او «از ابتدا قاتل» بوده است (یوحنا ۸: ۴۴). او با بسیاری از بیماری‌ها «در بند می‌کشد» و «اسیر می‌سازد» (لوقا ۱۳: ۱۶؛ اعمال ۱۰: ۳۸).

اما شیطان مهاری به گردن دارد. این مهار در دستان خداست. او بدون اجازه خدا عمل نمی‌کند. او فقط با اجازه و محدودیت عمل می‌کند (ایوب ۱: ۱۲؛ ۲: ۶؛ لوقا ۲۲: ۳۱؛ دوم قرنتیان ۱۲: ۷). در نهایت خدا در مورد میزان خسارت شیطان تصمیم می‌گیرد. او جدای از داوری خدا نیست، بلکه در خدمت آن است - ناخواسته.

سوال اساسی

اکنون این سؤالی است که معنای ویروس کرونا را به سمت واضح تری سوق می‌دهد. چرا خداوند برای بدی معنوی، دنیا را مورد داوری مادی (فیزیکی) قرار داده است؟ آدم و حوا از خدا سرپیچی کردند. دل‌های‌شان مخالف خدا شد. حکمت خود را به حکمت خدا ترجیح دادند. استقلال را بجای اعتماد انتخاب کردند. این سرپیچی و ترجیح و انتخاب، یک بدی روحانی و معنوی بود. در ابتدا گناه در روح بود، نه در جسم. در ابتدا نسبت به خدا بود، نه نسبت به انسان.

اما خداوند در پاسخ به عصیان معنوی و روحانی، دنیای مادی (فیزیکی) را در معرض فاجعه و بدبختی قرار داد. چرا؟ چرا دنیای مادی (فیزیکی) را به همان وضع خوبی که بود رها نکرد و بدبختی را بر روح انسان وارد نمود، چون همه چیز از آنجا آغاز شده بود؟

یک پاسخ

این پاسخ پیشنهادی من است: خداوند دنیای مادی (فیزیکی) را تحت لعنت قرار داد تا وحشت‌های مادی (فیزیکی) که در اطراف خود بصورت بیماری‌ها و مصیبت‌ها مشاهده می‌کنیم به تصویری واضح تبدیل شود از اینکه گناه چقدر وحشتناک است. به عبارت دیگر، خسارت مادی (فیزیکی) یک تمثیل، یک نمایش، یک تابلویی است که به غضب معنوی شورش علیه خدا اشاره می‌کند.

چرا این پیشنهاد ممکن است مناسب باشد؟ زیرا انسان پس از سقوط بوسیله گناه کور شد، و در شرایط فعلی نمی‌توانیم ببینیم یا احساس کنیم که گناه به ضد خدا چقدر نفرت‌انگیز است. به سختی کسی را در جهان می‌توان یافت که وحشت ترجیح

دادن چیزهای دیگر بر خدا را احساس کند. چه کسی از تحقیر خدا بوسیله غفلت کردن و سرپیچی از او، شبها خوابش نمی‌برد؟

اما، دردهای جسمانی (فیزیکی) خود را چطور حس می‌کنیم! اگر خدا به بدن ما دست بزند، چقدر می‌توانیم آزرده شویم! ممکن است از اینکه خدا را هر روز در قلب خود تحقیر می‌کنیم، غمگین نشویم. اما بگذار ویروس کرونا بیاید و بدن ما را تهدید کند، و آن وقت خدا توجه‌مان را به خودش جلب می‌کند. یا آیا جلب می‌کند؟ درد جسمی (فیزیکی) صدای شیپور خداست که به ما می‌گوید چیزی در جهان به طرز وحشتناکی اشتباه است. بیماری و ناهنجاری، تصویری است که خدا در دنیای مادی (فیزیکی) نشان می‌دهد از اینکه گناه در دنیای روحانی چگونه است.

و این حقیقت دارد، حتی اگر برخی از باخداترین افراد جهان این بیماری‌ها و ناهنجاری‌ها را تحمل کنند. مصیبت‌ها، پیش‌نمایش خدا از آنچه سزاوار گناه است می‌باشد، و روزی هزار بار بدتر از آن را در داوری خدا دریافت خواهد کرد. مصیبت‌ها هشدار هستند. آنها زنگ خطر هستند تا وحشت معنوی و زشتی روحانی گناه به ضد خدا را ببینیم.

آیا همه ما می‌توانیم ببینیم و احساس کنیم که چقدر زننده، چقدر توهین آمیز، چقدر نفرت انگیز است که با آفریننده خود با اهانت رفتار کنیم، او را نادیده بگیریم و به او بی‌اعتماد باشیم و به او بی‌اعتنایی کنیم و به او توجه کمتری نسبت به مدل موهای مان داشته باشیم.

ما باید این را ببینیم، و این را احساس کنیم، و گرنه برای نجات از زشتی گناه به سراغ مسیح نخواهیم رفت. ممکن است گریه کنیم تا از مجازات گناه فرار کنیم. اما آیا تحقیر خدا و زشتی معنوی گناه را خواهیم دید و از آن متنفر خواهیم شد؟ اگر این کار را نکنیم، به این دلیل نخواهد بود که خداوند تصویر واضحی از آن بصورت بدبختی مادی (فیزیکی) - مانند ویروس کرونا فراهم نکرده است. بنابراین، در این روزها خداوند با رحمت عظیمش به ما فریاد می‌زند: بیدار شوید! گناه به ضد خدا اینگونه است! وحشتناک و زشت است. و به مراتب خطرناک‌تر از ویروس کرونا است.

۷

فرستادن داوری خاص الهی

پاسخ ۲

بعضی از افراد به دلیل داوری خاص از سوی خداوند به ویروس کرونا مبتلا خواهند شد، چونکه ثمره رفتار و اعمال گناه آلودشان را می‌بینند.

این واقعیت که تمام بدبختی‌ها نتیجه سقوط انسان است - نتیجه ورود گناه کمرنگ ساختن خدا در جهان - به معنای این نیست که تمام رنج‌های هر فرد نتیجه داوری خاص برای گناهانش است. برای مثال، رنج ایوب به دلیل گناهان خاص او نبود. اولین جمله در کتاب ایوب این مسئله را شفاف می‌سازد: «ایوب... مرد کامل و راست کردار. کسی که خدا ترس بود و از بدی اجتناب می‌نمود». (ایوب ۱:۱)

و همچنین پیشتر دیدیم که، خداوند قومش را با عوامل جسمانی داوری می‌کند. و پطرس رسول اینگونه مثال می‌زند:

«زیرا این زمان است که داوری از خانه خدا شروع شود، و اگر شروع آن از ماست، پس عاقبت کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند چه خواهد شد؟ و اگر عادل به دشواری نجات یابد، بی دین و گناهکار کجا یافت خواهد شد؟» (اول پطرس ۴: ۱۷-۱۸)

برای «خانواده الهی» این نوع داوری از طرف خدا برای تطهیر کردن آنها، نه مجازات و تنبیه بکار می‌رود. بنابراین همه رنج‌هایی که ناشی از داوری خاص خداست جهت گناهان خاص نمی‌باشد. با این وجود، خدا گاهی اوقات از بیماری

استفاده می‌کند تا داوری خاص را برای کسانی که او را رد کرده و خود را به گناه آلوده می‌سازند، به کار گیرد.

نمونه‌هایی از داوری خاص جهت گناهان خاص

به شما دو نمونه از داوری خاص خدا جهت گناهان خاص را ارائه می‌دهم،

در اعمال رسولان ۱۲، هیروودیس پادشاه به خود اجازه داد که خدا خوانده شود. «و چون هیروودیس جلالی را که از آن خداست به خود نسبت داده بود در همان لحظه فرشته خداوند او را نقش زمین کرد و کرمها او را خوردند و او مُرد» (اعمال رسولان ۱۲: ۲۳ مژده) خدا می‌تواند اینکار را با تمام کسانی که خود را تجلیل می‌کنند، انجام دهد. پس بایستی بیشتر تعجب کنیم که چرا بسیاری از حاکمان دنیا به دلیل تکبر خود در برابر خدا و انسان، هر روزه نمی‌میرند. خودداری خدا رحمت بزرگی است.

مثال دیگر در کتاب مقدس درباره گناه همجنسگرایان است. در رومیان ۱: ۲۷، پولس رسول می‌گوید: «و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را ترک کرده، از شهوات خود با یکدیگر سوختند. مرد با مرد مرتکب اعمال زشت شده، عقوبت سزاوار تقصیر خود را در خود یافتند.» که «سزاوار تقصیر» نتیجه دردناک «از خودشان» به سبب گناهانشان است.

این «سزاوار تقصیر» فقط یک نمونه از داوری خدا است که در رومیان ۱: ۱۸ می‌بینیم. جایی که می‌گوید: «زیرا غضب خدا از آسمان مکشوف می‌شود بر هر بی‌دینی و ناراستی مردمانی که راستی را در ناراستی باز می‌دارند». بنابراین همه رنج‌ها و سختی‌ها، حکم خاص خدا برای گناهان خاص نیست بلکه فقط برای عده‌ای است.

بگذارید هر روح تفتیش شود

از این رو ویروس کرونا هرگز مجازاتی روشن و ساده برای هر شخص نیست. عزیزترین شخص مسیحی که گناهانش از طریق مسیح آمرزیده شده است، ممکن

است در اثر بیماری کرونا بمیرد. اما در اینجاست که هر کدام از ما بایستی قلب خود را تفتیش کرده تا تشخیص دهیم که آیا رنج ما ثمره داوری خدا در زندگیمان است.

وقتی که به ایمان مسیح وارد می شویم، متوجه می شویم که رنج ما نتیجه داوری خدا نیست. ما می توانیم این را درک کنیم چون عیسی فرمود: «آمین، آمین، به شما می گویم، هر که کلام مرا به گوش گیرد و به فرستنده من ایمان آورد، حیات جاویدان دارد و به داوری نمی آید، بلکه از مرگ به حیات منتقل شده است. (یوحنا ۵: ۲۴)»
«پس اکنون برای آنان که در مسیح عیسی هستند، دیگر هیچ محکومیتی نیست.» (رومیان ۸: ۱)

«زیرا هر که را خداوند دوست می دارد، توبیخ می فرماید، و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می زند.» (عبرانیان ۱۲: ۶)

برای بازگشت ثانوی ما را بیدار می کند

پاسخ ۳

ویروس کرونا زنگ بیدارباش خدا جهت آماده شدن ما برای بازگشت ثانوی مسیح عیسی است.

اگرچه تاریخ کلیسا پر از پیش بینی های شکست خورده در مورد پایان جهان می باشد، اما حقیقت این است که عیسی مسیح روزی بازمی گردد «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید». (اعمال رسولان ۱: ۱۱)

در زمان بازگشت، عیسی دنیا را داوری خواهد کرد:

«چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید،
آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، و جمیع امت ها در حضور
او جمع شوند و آنها را از یکدیگر جدا می کند به قسمی که شبان میشها
را از بزها جدا می کند». (متی ۲۵: ۳۱-۳۲)

برای کسانی که هنوز آماده ملاقات با مسیح نیستند، آن روز برایشان چون دامی خواهد بود:

«پس خود را حفظ کنید مبادا دل های شما از پر خوری و مستی و
اندیشه های دنیوی، سنگین گردد و آن روز ناگهان بر شما آید». (لوقا
۳۴: ۲۱)

درد زایمان

عیسی مسیح فرمود که برای آمدن او نشانه‌هایی وجود خواهد داشت - مانند جنگک، قحطی و زمین لرزه (متی ۲۴: ۷).

او این نشانه‌ها را «درد زایمان» نامید (متی ۲۴: ۸). در اینجا زمین مانند زنی در حال زایمان به تصویر کشیده شده است که دنیای جدید را می‌زاید، که عیسی هنگام بازگشتش با خود می‌آورد.

پولس این تصویر را در رومیان ۸: ۲۲ شرح می‌دهد، و دردهای زایمان را به همه ناله‌های این عصر مرتبط ساخته است - همه بدبختی‌ها و فاجعه‌ها و بیماری‌ها (مانند ویروس کرونا). او ما را در بیماریهای خود به عنوان بخشی از دردهای زایمان جهان به تصویر می‌کشد. وقتی منتظر رستگاری بدن‌مان در هنگام بازگشت عیسی هستیم، ناله می‌کنیم، او مردگان را زنده می‌کند و بدن جدید و با شکوهی به ما می‌بخشد (فیلیپیان ۳: ۲۱):

خود خلقت نیز از بندگی فساد رهایی خواهد یافت و در آزادی
پر جلال فرزندان خدا سهیم خواهد شد. ما می‌دانیم که تمام خلقت تا
هم‌اکنون از دردی همچون درد زایمان می‌نالند. و نه تنها خلقت، بلکه
خود ما نیز که از نوبر روح برخورداریم، در درون خویش ناله
برمی‌آوریم، در همان حال که مشتاقانه در انتظار پسرخواندگی، یعنی
رهایی بدنهای خویش هستیم. (رومیان ۸: ۲۱-۲۳)

بیدار باشید!

سخنم این است: عیسی می‌خواهد که ما درد زایمان را بچشیم (مانند ویروس کرونا) به عنوان یادآوری و هشدارهایی مبنی بر اینکه او در حال بازگشت است و ما باید آماده باشیم. «لهمذا شما نیز باید آماده باشید، زیرا در ساعتی که گمان نبرید، پسر انسان می‌آید». (متی ۲۴: ۴۴)

برای بازگشت ثانوی ما را بیدار می‌کند

لازم نیست تاریخ بازگشت را بدانید تا سخنان عیسی را جدی بگیرید. آنچه که او می‌گوید اشتباهی در کار نیست.

هیچ کس آن روز و ساعت را نمی‌داند... پس بیدار و هوشیار باشید، زیرا نمی‌دانید آن زمان کی فرا می‌رسد. همچون کسی است که به سفر رفته و به هنگام عزیمت، خادمانش را... (به) هر یک وظیفه‌ای خاص سپرده و به دربان نیز دستور داده باشد که بیدار بماند. پس شما نیز بیدار باشید، زیرا نمی‌دانید صاحبخانه کی خواهد آمد، شب یا نیمه‌شب، به هنگام بانگ خروس یا در سپیده‌دم. مبدا که او ناگهان بیاید و شما را در خواب بیند. آنچه به شما می‌گویم، به همه می‌گویم: بیدار باشید! (مرقس ۱۳: ۳۳-۳۷)

پیغام واضح و روشن است. درد زایمان طبیعی در این پیغام به این معناست که: بیدار باشید، بیدار باشید، بیدار باشید. اما، وای که تعداد بیشتری از انسان‌ها هنوز بیدار نیستند! آنها به خاطر تمام فعالیت‌های دیوانه و ارشان، به نظر می‌رسد برای بازگشت ثانوی مسیح خوابیده‌اند. این خطر عظیم است. و ویروس کرونا زنگ بیدارباش از روی مهر و بخشش جهت آماده شدن ماست.

راه آماده شدن یعنی نزد مسیح عیسی رفتن، او را قبول کردن، بخشش گناهان را از او دریافت کردن و در نور او راه رفتن. آنگاه شما جزو افرادی نیستید که در تاریکی نشسته باشند و آمدن عیسی شما را همانند آمدن دزد غافلگیر کند. شما فرزندان نور هستید... بنابراین... بیدار شویم... زیرا خدا ما را نه برای غضب، بلکه برای کسب نجات به واسطه خداوندمان عیسی مسیح تعیین کرده است، که به خاطر ما مرد، تا چه بیدار باشیم و چه خفته، با او زندگی کنیم. (اول تسالونیکیان ۵: ۴-۱۰)

اصلاح ما با ارزش بی‌نهایت مسیح

پاسخ ۴

ویروس کرونا صدای رعد خداست که همه ما را به توبه و اصلاح زندگیمان با ارزش بی‌نهایت مسیح دعوت می‌کند.

ویروس کرونا به عنوان دعوتی منحصر به فرد جهت توبه نیست. در حقیقت، همه بلاایای طبیعی - خواه سیل، قحطی، ملخ، سونامی یا بیماری، اخطار دردناک و مهربانانه خداوند برای توبه هستند.

در پاسخ مسیح به بلایا در لوقا ۱۳: ۱-۵ مشاهده می‌کنیم که می‌فرماید:

در همان زمان، شماری از حاضران، از جلیلانی با عیسی سخن گفتند که پیلاطس خونشان را با خون قربانیهایشان درهم آمیخته بود. عیسی در پاسخ گفت: «آیا چون آن جلیلیان به چنین روز دچار شدند، گمان می‌کنید از بقیه اهالی جلیل گناهکارتر بودند؟ به شما می‌گویم که چنین نیست. بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد. و آیا گمان می‌کنید آن هجده تن که برج سلوآم بر آنها افتاد و مردند، از دیگر ساکنان اورشلیم خطاکارتر بودند؟ به شما می‌گویم که چنین نیست. بلکه اگر توبه نکنید، شما نیز جملگی هلاک خواهید شد.»

پیلاطس پرستندگان خانه مقدس (هیکل، معبد) را ذبح کرده بود. برج «سلوآم» سقوط کرده بود و هجده نفر از رهگذران را کشت. فاجعه اول ثمره شرارت انسان و دومی ظاهراً تصادفی بیش نبود.

معنی مصیبت برای شما

جمعیت می‌خواهند نظر عیسی را در این مورد بدانند که «معنی این مصیبت چه بود؟ آیا این داوری خاص از طرف خدا برای گناهی خاص بود؟» پاسخ عیسی به آنها شگفت‌انگیز است. او معنی بلا را ترسیم می‌کند که به همه مرتبط می‌شود و نه فقط به جان باختگان آن حوادث. در هر دو مورد او می‌فرماید، «نه، کسانی که توسط پیلاتس به قتل رسیدند و کسانی که در زیر برج خرد شده بودند، گناهکاران بدتر از شما نبودند».

شما؟ چرا عیسی به گناهان آنان اشاره داشت؟ آنها در مورد گناهان خودشان نظر عیسی را نپرسیدند بلکه در مورد دیگران کنجکاو بودند. آنها می‌خواستند بدانند معنی مصیبت برای قربانیان حوادث چیست و نه برای بازماندگان.

به این دلیل پاسخ عیسی شگفت‌انگیز بود. در اصل او گفت که معنی این مصیبت برای تک تک آنهاست، برای همه. و پیغام این است، «توبه کنید، یا هلاک شوید». او دو بار تکرار کرد: «اگر توبه نکنید، همگی شما هلاک خواهید شد» (لوقا ۱۳: ۳). «اگر توبه نکنید همگی شما همچنین هلاک خواهید شد» (لوقا ۱۳: ۵).

دعوتی از روی لطف خدا مادام که فرصتی باقیست

مقصود عیسی از این کار چه بود؟ او در حال هدایت حیرت مردم بود. حیرتی که باعث شد این افراد به جستجوی عیسی پردازند بی جا نبود. آنها حیرت زده بودند که چگونه انسانها به طرز بی‌رحمانه‌ای به قتل رسیده و گویی بی‌معنی نابود گشتند. اما عیسی می‌گوید: «آنچه که باید از آن حیرت کنید این است که شما آن کسانی نبودید که به قتل رسیده و نابود شدید. در واقع اگر توبه نکنید، روزی چنین داوری نصیب شما خواهد شد».

از اینرو، می‌شود استنباط کرد که خدا در همهٔ بلاها پیام مهربانانه‌ای دارد. پیام این است که همه گناهکار هستیم و محکوم به فنایم. بلاها اخطارهای خدا جهت توبه و نجات است تا زمانی که فرصت داریم. عیسی مسیح موضوع مردگان را به موضوع

زندگان تغییر داده و اساساً چنین می فرماید: «دربارۀ مردگان صحبتی نکنیم، بیایید درباره شما که زنده اید صحبت کنیم که ضروریتراست. اتفاقی که برای آنان افتاد برای شماست. موضوع اصلی در اینجا نه گناهان آنان بلکه گناهان شماست». من فکر می کنم که پیام خدا برای جهانیان در شیوع کرونا همین باشد. او دنیا را به توبه دعوت می کند تا زمانی که فرصت داریم.

معنی توبه چیست؟

اجازه دهید کمی مشخص تر صحبت کنم. معنی توبه چیست؟ این واژه در عهد جدید یعنی تبدیل قلب و ذهن. نه فقط تغییر سطحی عقیده، بلکه یک تحول عمیق درونی. بگونه ای که ما خدا و مسیح را برای آنچه که هستند مشاهده و عزت می نمایم. عیسی این تغییر را اینگونه تشریح می کند:

«خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما». (متی ۲۳: ۳۷)

«و هر که پدر یا مادر را بیش از من دوست دارد؛ لایق من نباشد و هر که پسر یا دختر را از من زیاده دوست دارد، لایق من نباشد». (متی ۱۰: ۳۷)

به عبارتی دیگر، اساسی ترین خواستار توبه، همانا تغییر قلب و ذهن در مورد خداست که او را با تمامی وجودمان ارج و ارزش نهیم و رابطه مان با عیسی را بیشتر از رابطه های دیگر ارزش دهیم.

چرا عیسی ما را به هلاکت تهدید می کند؟

دلیلی که عیسی فرمود اگر توبه نکنیم هلاک می شویم این است که همه ما گنج های خود را با چیزهای دیگری مبادله کرده ایم و خدا را کمتر از آنها دوست داریم (رومیان ۱: ۲۲-۲۳). رفتار و تمایل همه ما نسبت به عیسی کمتر از پول و

اصلاح ما با ارزشهای جاودانی مسیح

سرگرمی و دوستان و خانواده‌تان است. دلیل اینکه همه ما سزاوار هلاکت هستیم، لیستی از قوانینی نیست که آنها را شکسته‌ایم، بلکه ارزش جاودانیت است که ما آن را حقیر شمردیم - آن ارزش جاودانی که خدا به ما در مسیح عیسی داده است.

بیداری از ترجیحات نابودکننده

توبه به معنی بیدار شدن از ترجیحات نابودکننده است. از قوطی حلبی به طلا، بنیان شنی و ماسه به صخره مستحکم، آبتنی در جوی آب به تعطیلات لب دریا تغییر کردن است. سی اس لوییس می‌نویسد:

ما انسان‌هایی هستیم که سیلی نقد را به حلوای نسیه ترجیح می‌دهیم، ما فریب نوشیدنی‌های الکلی و روابط جنسی را می‌خوریم و آن را برمی‌گزینیم در حالی که به ما نوشیدنی جاودانی تعارف شده است. ما همچون کودکان بی‌توجهی هستیم که گل بازی را به جای تعطیلات لب دریا ترجیح می‌دهد. چرا که کودک نمی‌تواند لذت و تفریح لب دریا را تصور کند. ما کسانی هستیم که به راحتی راضی می‌شویم.^۸

«لذت نامحدود»ی که آقای سی اس لوییس ذکر کرده تجربه دیدن و مز مزه کردن و با دیگران درباره‌اش صحبت کردن است. درباره ارزش، زیبایی، عظمت و شکوه مسیح است.

تکیه بر مسیح

آنچه خدا در این ویروس کرونا عمل می‌کند و به ما نمایان می‌سازد - که خشن و دردناک می‌باشد - این است که هیچ چیز در این دنیا به ما امنیت، رضایت خاطر،

۸. C. S. Lewis, "The Weight of Glory," in *The Weight of Glory and Other Addresses* (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26.

عظمت و ارزش بی‌نهایت مسیح عیسی را نمی‌دهد. این ویروس همه گیر جهانی، آزادی رفت و آمد، تجارت و معاشرت با دیگران را از بین برده است. و در پایان ممکن است زندگی ما را نیز از بین ببرد. خدا به این دلیل ما در معرض چنین خطرهایی قرار می‌دهد که ما به مسیح تکیه کنیم. یا به بیان دیگر، دلیلی که این فاجعه به وجود آمد مناسبتش برای مطرح کردن مسیح به جهانیان است که او عالی‌ترین است. تمامی عظمت، شکوه و خوشی مسیح هنگامی که شادی را در زمان رنج پایدار می‌سازد، بیشتر می‌درخشد.

هدیه نومیدی

توجه کنید، برای مثال، چرا خدا پولس را به جایی رساند که او از زندگی ناامید شد :

ای برادران، نمی‌خواهیم از سختی‌هایی که در ایالت آسیا بر ما گذشت، بی‌خبر باشید. فشارهایی که بر ما آمد چنان سخت و فوق از طاقت ما بود که از زنده ماندن هم نومید گشتیم. به واقع احساس می‌کردیم حکم مرگمان صادر شده است. اما اینها همه روی داد تا نه بر خود، بلکه بر خدایی توکل کنیم که مردگان را برمی‌خیزاند. (دوم قرنتیان ۱: ۸-۹)

پولس این تجربه ناامیدی را شیطانی و یا تصادفی نمی‌داند، بلکه هدفمند، و خدا کسی است که هدف این تجربه ذکر شده است: این تجربه تهدید کننده «اما اینها همه روی داد تا نه بر خود، بلکه بر خدایی توکل کنیم که مردگان را برمی‌خیزاند.» (۱: ۹)

پیام ویروس کرونا این است: به خود تکیه نکنید و به سوی خدا برگردید. شما حتی نمی‌توانید مرگ را متوقف سازید. اما خدا می‌تواند از مرگ قیام دهد. مطمئناً «تکیه به خدا» به این معنا نیست مسیحیان دست از تلاش بردارند. مسیحیان هرگز از آن دسته افرادی نبودند. یعنی پایه، الگو و هدف تمام کارهایی که ما انجام می‌دهیم

اصلاح ما با ارزشهای جاودانی مسیح

فقط خداست. همانطور که پولس فرموده: من بیشتر از تمام آنها مشقت خواهم کشید، اما نه من بلکه فیض خدا که با من بود. (اول قرنتیان ۱۵: ۱۰)

ویروس کرونا به ما یادآور این نکته است که خدا را به واقعیت در تمام جوانب زندگی‌مان درگیر کنیم و تبدیل کنیم. زندگی ما بیشتر به وجود خدا بستگی دارد تا نفس کشیدن. گاهی اوقات خدا نفس ما را می‌گیرد تا ما را به سمت خودش بشتاباند.

معنی خاها

هدف خدا از خار دردناکی که در زندگی پولس بود را در نظر بگیرید:

اما برای اینکه عظمت بی‌اندازه این مکاشفات مغرورم نسازد، خاری در جسمم به من داده شد، یعنی عامل شیطان، تا آزارم دهد و مرا از غرور بازدارد. سه بار از خداوند تمنا کردم آن را از من برگیرد، اما مرا گفت: «فیض من تو را کافی است، زیرا قدرت من در ضعف به کمال می‌رسد.» پس با شادی هر چه بیشتر به ضعف‌هایم فخر خواهم کرد تا قدرت مسیح بر من ساکن شود. (دوم قرنتیان ۱۲: ۷-۹)

پولس با کشف این موضوع برکت بزرگی دریافت کرد. خدا خطر غرور را دید. شیطان خطر حقیقت و شادی را دید. شیطان فکر می‌کرد سبب ویرانی شاهد بودن پولس خواهد شد، خدا استراتژی شیطان را محکوم کرد و در انتها به تواضع و شادی پولس انجامید.

پولس خار در جسمش دریافت می‌کند - «پیام آوری از طرف شیطان». و پیامی از خدا! ما نمی‌دانیم خار چیست. اما می‌دانیم که این خار دردناک است. می‌دانیم که پولس سه بار از خداوند خواسته بوده که آن خار را از او دور کند.

اما مسیح این کار را انجام نداد. او برای این درد هدفی داشت. «زیرا قدرت من در ضعف به کمال می‌رسد.» (۹: ۱۲) هدف این بود که از طریق آن ایمان خدشه ناپذیر و شادی او را نمایان سازد، مسیح بایستی بالاتر از سلامتی‌مان ظاهر شود. پولس

به این هدف پاسخ می‌دهد؟ «پس با شادی هر چه بیشتر به ضعف‌هایم فخر خواهم کرد». (۹:۱۲)

شادی! چگونه ممکن است؟ چرا پولس مایل است این رنج را به شادی مبدل کند؟ زیرا که بزرگترین هدف در زندگی این است که مسیح در بدن او جلال یابد، خواه در حیات و خواه در موت. (فیلیپیان ۱: ۲۰) برای دیدن زیبایی مسیح، گرامی داشتن مسیح به عنوان گنجی برتر، شناساندن مسیح به جهان به عنوان گنج برتر بهتر از سلامتی و زندگی در این دنیا است - این خوشی پولس بود. شعری زیبا به نام «خار» توسط مارتا اسنل نیکلسون (۱۸۹۸-۱۹۵۳) ^۹ Martha Snell Nicholson نوشته شده است که اینگونه به پایان می‌رسد:

آموختم که او خار بدون فیض عطا نمی‌کند
او خار همراه درد را به کنار زد تا نقاب از چهره پنهان خود بردارد

از دست دادن، بدست آوردن است

پولس پذیرای این فقدان بود زیرا مسیح را در این ماجرا، بدست آورد:

بلکه همه چیز را در قیاس با ارزش برتر شناخت خداوند مسیح عیسی،
زیان می‌دانم، که به خاطر او همه چیز را از کف داده‌ام. آری، اینها همه
را فضله می‌شمارم تا مسیح را به دست آورم. (فیلیپیان ۳: ۸)

توبه یعنی: تجربه تغییر قلب و ذهن که ارزش خدا در مسیح بیشتر از ارزش زندگی است. «چونکه رحمت تو از حیات نیکوتر است. پس لبهای من ترا تسبیح خواهد خواند» (مزامیر ۶۳: ۳). ایمان پولس چنین بود. حقیقتی در موت و حیات. چرا که لذت مسیح در زندگی شیرین‌تر از هر چیز دیگر است. و در موت، چونکه «توراه حیات را به من خواهی آموخت؛ در حضور تو کمال شادی است، و به دست راست تو لذتها تا ابدآباد!». (مزامیر ۱۶: ۱۱)

۹. The Thorn, Martha Snell Nicholson

اصلاح ما با ارزشهای جاودانی مسیح

بیماری همه گیر کرونا تجربه از دست دادن هاست - از دست دادن کوچکترین همچون آسایش تا از دست دادن بزرگترین یعنی زندگی. اگر ما راز شادی پولس را بدانیم، ممکن است ضرر را به سود تجربه کنیم، این همان چیزی است که خداوند می گوید.

توبه و بازگشت نمایید و زندگی خود را در محبت نایتناهی مسیح دوباره تنظیم نمایید.

۱۰

نیکوکاری در زمان‌های پُر خطر

پاسخ ۵

ویروس کرونا صدای خدا به قومش است تا بر خودترحمی و ترس را با شادی شجاعانه غلبه ساخته و به اعمال نیکوی محبت برای جلال خدا مشغول شوند.

عیسی به شاگردانش آموخت که «بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند» (متی ۵: ۱۶). آنچه اغلب مورد توجه قرار نمی‌گیرد این است که نمک و نور جهان از این طریق با طعم‌تر و درخشان‌تر خواهد بود زیرا کارهای نیک حتی در زمان رنج کشیدن نیز باید انجام شود.

روشنایی در تاریکی خطر

عیسی می‌فرماید: «خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند، و به خاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند. خوش باشید و شادی عظیم نمایید، زیرا اجر شما در آسمان عظیم است زیرا که به همین‌طور بر انبیای قبل از شما جفا می‌رسانیدند» (متی ۵: ۱۱-۱۲). سپس بدون وقفه او ادامه داده و فرمود: شما نمک جهان هستید!... شما نور جهان هستید» (متی ۵: ۱۳-۱۶).

فقط کارهای نیکو نیست که مسیحیت را زبان‌زد عام و نورانی می‌گرداند بلکه کارهای خوب بدون در نظر گرفتن خطرات آن. بسیاری از غیر مسیحیان کارهای نیک انجام می‌دهند. اما به ندرت مردم به خاطر آنها خدا را جلال می‌دهند.

نیکوکاری در زمان خطر

بله، خطر در متی ۵ آزار و شکنجه بود نه بیماری. اما در اینجا اصلی وجود دارد. اعمال نیکو در مواقع پُر خطر، چه بیماری، چه آزار و اذیت، به وضوح نشان می‌دهد که این اعمال با امید به خدا پایدار است. به عنوان مثال، عیسی می‌فرماید:

«پس چون میهمانی می‌دهی، فقیران و معلولان و لنگان و کوران را دعوت کن که مبارک خواهی بود؛ زیرا آنان را چیزی نیست که در عوض به تو بدهند، و پاداش خود را در قیامت عادلان خواهی یافت.»
(لوقا ۱۴: ۱۳-۱۴)

امید به خدا فراتر از مرگ، پایدار است و برای انجام کارهای نیک قدرت می‌بخشد بدون اینکه شخص چشم‌داشت به پاداش در این دنیا داشته باشد (پاداش شما در قیامت عطا خواهد شد). و این موضوع در مورد اعمال نیکوی پُر خطر، به ویژه خطر مرگ، نیز صادق است.

چطور پطرس تعالیم عیسی را به کاربرد

پطرس رسول، بیش از هر نویسنده عهد جدید، آموزش صریح عیسی درباره اعمال نیک را به کار می‌گیرد:

«کردارتان در میان بی‌ایمانان چنان پسندیده باشد که هر چند شما را به بدکاری متهم کنند، با مشاهده اعمال نیکتان، خدا را در روز دیدارش، تمجید نمایند.» (اول پطرس ۲: ۱۲)

و پطرس به همان نکته اشاره می‌کند، مواجه شدن با خطر در زمان اعمال نیکو. او می‌فرماید، «پس کسانی که به خواست خدا رنج می‌کشند، باید که جانهای خویش را به 'خالق امین' بسپارند و به نیکوکاری ادامه دهند» (اول پطرس ۴: ۱۹). به عبارت دیگر، اجازه ندهید که احتمال رنج و درد یا وجود آن شما را از انجام کارهای نیکو بازدارد.

مسیح مُرد تا در خطر باعث خلقت تازه شود

پطرس این نوع زندگی جدید را با مرگ عیسی به خاطر گناهان ما پیوند می‌دهد: «[مسیح] خود گناهان ما را در بدن خویش بر دار حمل کرد، تا برای گناهان بمیریم و برای عدالت زیست کنیم، همان که به زخم‌هایش شفا یافته‌اید» (اول پطرس ۲: ۲۴). به خاطر مسیح است که مسیحیان گناه را به کام مرگ می‌کشند و خود را در کارهای نیکِ عدالت می‌گمارند.

پولس ارتباط بین مرگ عیسی و غیرت مسیحیان را برای کارهای نیک اینگونه برقرار می‌کند: «{مسیح} که خود را فدای ما ساخت تا از هر شرارت رهایی مان بخشد و قومی برای خود ظاهر سازد که از آن خودش باشند و غیور برای کار نیکو» (تیتوس ۲: ۱۴).

پولس همچنین بیان می‌کند که این کارهای نیکو هم برای مسیحیان و هم برای غیر مسیحیان انجام می‌شود. «پس تا فرصت داریم به همه نیکی کنیم، به‌ویژه به اهل بیت ایمان» (غلاطیان ۶: ۱۰). «زَنهار، کسی بدی را با بدی پاسخ نگوید، بلکه همواره در پی نیکی کردن به یکدیگر و به همهٔ مردم باشید» (۱ تسالونیکیان ۵: ۱۵).

مسیح در محبتِ خطرناکِ بیشتر جلال می‌یابد

هدف نهایی خداوند برای قومش این است که ما عظمت او را جلال دهیم و به ارزش فرزند وی، عیسی مسیح ببالیم. «پس هر چه می‌کنید، خواه خوردن، خواه نوشیدن و خواه هر کار دیگر، همه را برای جلال خدا بکنید» (۱قرنثیان ۱۰: ۳۱). چنانکه مشتاقانه انتظار می‌کشیم و امید دارم که . . . مسیح در بدنم جلال خواهد یافت، خواه در مرگ و خواه در زندگی» (فلیپیان ۱: ۲۰). یعنی خدا در هر چیزی جلال یابد.

بنابراین، یکی از اهداف خداوند در ویروس کرونا این است که قوم او خودترحمی و ترس و مرگ را به کام اعمال نیک پُر خطر بسپارند. تمایل مسیحیان به

سوی رفع نیاز دیگران است، نه به سوی رفاه و آسایش. به سمت محبت، نه ایمنی. این کارهای نجات دهنده ماست. این همان چیزی است که او برای آن جان بداد.

نمونه‌ایی از کلیسای اوّلیه

رودنی استارک Rodney Stark در کتاب خود به نام «پیروزی مسیحیت»^{۱۰} به این نکته اشاره دارد که در سده‌های اوّل کلیسای مسیحیان «اصل انقلاب این بود که محبت و نیکوکاری مسیحیان باید فراتر از مرزهای خانواده و حتی ایمانداران باشد، باید همه نیازمندان را در برگیرد».^{۱۱}

در سال‌های ۱۶۵ و ۲۵۱ میلادی دو طاعون بزرگ در امپراطوری روم رخ داد. در خارج از کلیسای مسیحی، هیچ پایه و اساس فرهنگی یا مذهبی برای رحمت و ایثار وجود نداشت. «این اعتقاد وجود نداشت که خدایان به امور انسانی اهمیت می‌دهند».^{۱۲} و «شفقت نسبت به دیگران به عنوان یک نقص شخصیتی و دلسوزی به عنوان یک احساسات آسیب دیده تلقی می‌شد: زیرا شفقت و رحم شامل امداد یا کمک بلاعوض است و این خلاف عدالت محسوب می‌شود».^{۱۳}

بنابراین، درحالی که یک سوم امپراطوری در حال از بین رفتن توسط بیماری بود، پزشکان به سمت ییلاق‌های کشورشان فرار کردند. افراد دارای علائم بیماری از خانه بیرون رانده شدند. کاهنان معابد را ترک کردند. اما استارک اظهار داشت: «مسیحیان مدعی هستند که برای مشکلات پاسخ دارند و مهمتر از همه، آنها اقدامات مناسبی در این راه به انجام رساندند».^{۱۴}

۱۰. The Triumph of Christianity

۱۱. Rodney Stark, The Triumph of Christianity: How the Jesus Movement Became the World's Largest Religion (New York: Harper, 2011), 113.

۱۲. Stark, Triumph of Christianity, 115.

۱۳. Stark, Triumph of Christianity, 112.

۱۴. Stark, Triumph of Christianity, 116

پاسخ‌های آنان شامل بخشش گناهان از طریق مسیح و امید به زندگی ابدی که فراتر از مرگ بود. این یک پیام گرانبها در زمان درماندگی و ناامیدی پزشکی بود. در مورد اقدامات، تعداد زیادی از مسیحیان مراقبت از بیماران و جان باختگان را برعهده داشتند. در پایان طاعون دوم، اسقف دیونیسیوس Dionysius اسکندریه نامه‌ای نوشت و اعضای کلیسای خود را ستود:

اکثر برادران ما محبت و وفاداری بی حد و حصر نشان دادند، هیچگاه کمک‌های خود را دریغ نداشتند و فقط به هم فکر می‌کردند. آنها بدون در نظر گرفتن خطر، مسئولیت مریضان را برعهده گرفتند، نیازها را برآورده ساخته و آنان را در مسیح خدمت نمودند، و همراه آنان زندگی را وداع گفتند.^{۱۵}

نادانی امپراطورها را به سکوت وادار نماید

با گذشت زمان، این اعمال نیک ضدفرهنگی یعنی پایداری مراقب از بیماران و فقیران در مسیح، باعث تصاحب قلب بسیاری از افراد و دور ریختن بت پرستی‌شان شد. دو قرن بعد، هنگامی که امپراتور روم جولیان Julian (۳۳۲-۳۶۳ میلادی) تصمیم گرفت جان تازه‌ای به مذهب روم باستان بدهد، او مسیحیت را تهدید فزاینده‌ای دید، با ناامیدی به کاهن اعظم معبد روم گالاتیا Galatia نوشت:

کفر [ایمان مسیحی] به ویژه با خدمات محبت آمیز به غریبه‌ها و با مراقبت از آنها برای دفن مردگان پیشرفت کرده است. این رسوایی است که حتی یک یهودی گدا وجود ندارد، و این که جلیلیان بی‌خدا [یعنی مسیحیان] نه تنها به فقیران خود بلکه به فقیران ما هم اهمیت می‌دهند. در حالی که متعلقان ما (همکیشان) بی‌فایده به دنبال کمک‌هایی که ما باید به آنها ارائه دهیم می‌گردند.^{۱۶}

۱۵. Stark, Triumph of Christianity, 117

۱۶. Stephen Neill, A History of Christian Missions, 2nd ed. (NY: Penguin, 1986), 37-38.

تسکین رنجی که خدا فرستاده

بین دیدن ویروس کرونا به عنوان عمل دست خدا و دعوت مسیحیان به ریسک برای کاهش رنج ناشی از آن، هیچ تضادی وجود ندارد. از همان زمانی که خدا دنیا را بعد از سقوط انسان محکوم به لعنت و رنج کرد، او خود را به خاطر گناهان جهان و هلاکت، تسلیم و مقرر نموده است. او خود را به دنبال نجات هالکان روانه نمود، هرچند که او خودش حکم هلاکت را تعیین کرده است. خود خدا در عیسی مسیح وارد جهان شد تا مردم را از قضاوت عادلانه خود نجات دهد (رومیان ۵: ۹). این معنی صلیب مسیح است.

بنابراین، کارهای نیک قوم خدا، شامل دعا برای شفای بیماران و اینکه خدا جلوی شیوع آن را گرفته و علاجاتی برایش مهیا کند. ما در مورد ویروس کرونا دعا می‌کنیم، و تلاش می‌کنیم تا درد و رنج حاصل آن را کاهش دهیم، همانگونه که ابراهام لینکلن برای پایان جنگ داخلی آمریکا دعا و تلاش کرد، گرچه او جنگ را داوری از جانب خدا می‌دانست:

«مشتاقانه امیدواریم - با جدیت دعا می‌کنیم - که اگر ممکن است این مصیبت جنگ به سرعت از میانمان برود. با این حال، اگر خدا بخواهد که این جنگ ادامه یابد، تا زمانی که تمام ثروت‌های اندوخته شده‌یمان نابود شود - ثروتی که با زحمات برده‌های دربند در طول دو بیست و پنجاه سال اندوخته شد، و تمام قطره‌های خونی که با ضربهای شلاق ریخته شد، با شمشیر کشیدن دیگران پرداخت شود، همانطور که سه هزار سال پیش گفته شد، بنابراین هنوز هم باید گفت «احکام خداوند حق است و عدل است».

خدا کار خودش را انجام می‌دهد - بخش اعظم کار خدا جزء اسرار اوست. ما نیز کار خودمان را انجام دهیم. اگر به او اعتماد کنیم و از سخنان او پیروی کنیم، او باعث خواهد شد که حاکمیت و خدمات ما به اهداف عاقلانه و نیک او برسند.

شُل شدن ریشه‌ها برای بشارت به ملت‌ها

پاسخ ۶

ویروس کرونا ریشه‌های مسیحیان سراسر جهان را شُل می‌سازد تا آنها را برای چیزی جدید و بنیادین آزاد ساخته و آنان را با خبر خوش مسیح به سوی ملت‌های جهان که خبر خوش را نشنیده‌اند روانه کند (فرستاده شوند).

ارتباط ویروس کرونا با داشتن مأموریت کلیسا، ممکن است ایده‌ای عجیب به نظر برسد، زیرا کرونا در این مدت کوتاه بر مهاجرت‌ها و سفرهای مبشرین تأثیر بسزایی گذاشته و آنها را متوقف ساخته است. اما منظورم فقط تأثیر کوتاه مدت نیست. خداوند از رنج و تحولات تاریخ استفاده کرده است تا کلیسای خود را به مکانهایی که باید برود، انتقال دهد. فکر می‌کنم که خدا این کار را در دراز مدت با تأثیر ویروس کرونا عملی خواهد ساخت.

جفا به عنوان استراتژی مبشرین

به عنوان مثال، در نظر بگیرید که چگونه خدا قوم خود را از اورشلیم، به عنوان خدمت بشارت به یهودا و سامره منتقل کرد. عیسی به شاگردانش دستور داده بود که انجیل را به تمام جهان، از جمله «اورشلیم و تمامی یهودا و سامره و تا اقصای جهان» برسانند (اعمال ۱: ۸). اما تا زمان اعمال ۸ به نظر می‌رسید که این مأموریت در اورشلیم متوقف ماند.

شل کردن ریشه‌ها برای رسیدن به ملت‌ها

چگونه می‌توان کلیسا را به محدوده خدمتی خود انتقال داد؟ مرگ استیفان موجب جفا شد. به محض اینکه استیفان به شهادت رسید (اعمال ۷: ۶۰)، اذیت و آزار به کلیسا وارد شد:

در آن روز، آزاری سخت بر کلیسای اورشلیم آغاز شد، چندان که جز رسولان، همه به نواحی یهودیه و سامره پراکنده شدند. . . و اما آنان که پراکنده شده بودند، هر جا که پا می‌نهادند، به کلام بشارت می‌دادند. (اعمال ۸: ۱ و ۴)

اینگونه خداوند قوم خود را به حرکت واداشت- با شهادت و آزار و اذیت. سرانجام، «یهودا و سامریه» در حال شنیدن خبر انجیل بودند. راه‌های خدا راه‌های ما نیست. اما مأموریت خدا مأموریت ماست. عیسی چنین فرموده است و کلام او شکست ناپذیر است. «من کلیسای خود را خواهم ساخت، و دروازه‌های جهنم بر آن غلبه نخواهد کرد» (متی ۱۶: ۱۸). «این بشارت پادشاهی در سرتاسر جهان اعلام خواهد شد تا شهادتی برای همه قومها باشد. آنگاه پایان فرا خواهد رسید» (متی ۲۴: ۱۴). نه اینکه «ممکن است اعلام شود» بلکه «اعلام خواهد شد».

رفع مشکلات به عنوان پیشبرد استراتژیک

ممکن است فکر کنیم شیوع ویروس کرونا مشکلی برای خدمات جهانی است. اما من شک دارم. راه‌های خدا در اغلب اوقات مشکلات ظاهری دارد که بعد پیشرفت‌های بزرگی را در پی خواهد داشت.

در ۹ ژانویه سال ۱۹۸۵، شبان هرستو کولیچف Hristo Kulichev، شبانی در بلغارستان، دستگیر و روانه زندان شد. جرم او موعظه کردن در کلیسا بود. اگر چه دولت شخص دیگری را به عنوان شبان همان کلیسا تعیین کرده بود. دادگاهی او یک قضاوتی مضحک بود و او به هشت ماه زندان محکوم شد. این شبان در زندان به هر شکلی که ممکن بود، مسیح را به دیگران می‌شناسانید.

هنگامی که او آزاد شد، در دفترش چنین نوشت، «هم زندانیان و هم زندان‌بانان سوالهای زیادی داشتند، بعد مشخص شد که ثمر خدمت‌مان در زندان بیشتر از انتظارمان در کلیسا بود. خدا از ما در زندان استفادهٔ بهتری کرد تا اینکه اگر آزاد می‌بودیم».^{۱۷}

اغلب اوقات این روش، عملکرد خدا است. دامنه و جدیت جهانی ویروس کرونا آنقدر وسیع است که خدا اجازه نمی‌دهد که این فرصت از دست برود. این موضوع به هدف جهانی شکست ناپذیر او در بشارت به جهان می‌انجامد. خون مسیح بیهوده ریخته نشد. مکاشفه ۵: ۹ می‌فرماید که با خون او «مردم را برای خدا از هر قبیله و زبان و قوم و ملتی خریده است». او پاداش درد و رنج خود را خواهد گرفت. و این ویروس برای تکمیل شدن مأموریت بزرگ کلیسا بکار گرفته می‌شود.

۱۷. Herbert Schlossberg, *Called to Suffer, Called to Triumph* (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230

دعای خاتمه

پدر

پدر،

در بهترین لحظات مان، به فیض تو، در باغ جتسمانی به خواب نرفته‌ایم. ما بیدار هستیم و به دعای پسرت گوش می‌دهیم. او در عمق دل خود می‌داند، باید رنج بکشد. اما در انسانیت کامل خود، فریاد می‌زند: «اگر ممکن است، این جام را از من دور کن».

به همین ترتیب، ما در عمق دل خود احساس می‌کنیم که این بیماری همه گیر، در حکمت تو، برای اهداف خوب و ضروری مقرر شده است. ما نیز باید رنج بکشیم. پسر تو بی گناه بود و رنج کشید. ما که بی گناه نیستیم.

با این حال در انسانیت غیر کامل خود، ما نیز با او فریاد می‌زنیم: «اگر ممکن است، این جام را از ما دور کن». خداوندا، کار دردناک، عادلانه و رحمت آمیزی که تصمیم گرفته‌ای را زود انجام بده. در قضاوت درنگ نکن. دلسوزی خود را به تعویق نینداز. خداوندا، با توجه به رحمت خود، فقرا را بیاد بیاور. فریاد افراد پریشان و رنجور را فراموش نکن. بهبودی عطا فرما. شفا عنایت کن. دعا می‌کنیم ما - موجودات مسکین و درمانده خود - را از این مصیبت‌ها رهایی دهی.

اما ای خداوند، بدبختی و اندوه ما را هدر نده. قوم خودت را از شیفتگی بیهوده به مادی‌گرایی و سرگرمی‌های فاقد مسیح، تطهیر کن. طعم‌های شیطان را برای دهان ما بی‌مزه کن. ریشه‌ها و بقایای غرور، نفرت و راه‌های ناعادلانه را در ما قطع کن. به ما ظرفیت عطا کن که وقتی جلال تو را تحقیر می‌کنیم، نسبت به خودمان خشمگین شویم. چشم دلهای ما را باز کن تا زیبایی مسیح را ببیند و از آن لذت ببرد. قلب ما را

به کلامت، به پسرت و راه‌هایت متمایل کن. ما را از شجاعت دلسوزانه پر کن. نام خودت را در خدمتی که قومت می‌کنند، معروف کن.

محض خاطر این جهان در حال نابودی، برای بیداری بزرگ وارد عمل شو. بگذار سخنان وحشتناک مکاشفه در مورد این نسل گفته نشود: «با این وجود آنها توبه نکردند». همانطور که بدن‌ها را زده‌ای، روح‌های به خواب رفته را بزن. آنها را از خواب ماندن در تاریکی غرور و بی‌ایمانی قدغن کن. در رحمت عظیم خود، به این استخوانها بگو: «زنده بمانید!» و قلب و زندگی میلیون‌ها تن را با ارزش بی‌نهایت عیسی مسیح هم تراز کن.

در نام عیسی، آمین.

سپاسگزاری‌ها

بدین وسیله از بانوان، خواهر تامار، خواهر بهناز، و آقایان پیتر شبان کلیسا کلام زنده، نادر پورمند و کن تمپل برای همکاری در ترجمه، تایپ، صفحه آرایی و ضبط صوتی این اثر کمال تشکر را دارم.

در پناه فیض مسیح

شبان محمد ثانوی

 desiringGod

Coronavirus and Christ

In Farsi

John Piper

Translation By: Bible Training Center for Persians

Editor: Mohammad Sanavi, Nader Pormand

Bible Training Center for Persians

ISBN 978-1-945119-04-0

© 2020 desiring God
www.desiringgod.org
www.btcpersians.com
www.kanoneketab.com

202004